

NEGENDE HOOFDSTUK

EXODUS

De Leer van de Naasteliefde

7488. Uit hetgeen over de liefde van zich en van de wereld zijn gezegd, blijkt dat daaruit alle boosheden zijn ontstaan; en omdat alle kwaad daaruit ontstaat, ontstaan daaruit ook alle valsheden; en omgekeerd ontstaan uit de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste alle goedheden; en omdat alle goedheid daaruit ontstaat, ontstaat daaruit alle waarheid.

7489. Omdat dit zo is, is het duidelijk dat de mens voor zoveel als hij in de liefde van zich en van de wereld is, niet in de liefde jegens de naaste is, te minder in de liefde tot de Heer; zij zijn immers tegengesteld.

7490. Ook is het duidelijk dat de mens voor zoveel als hij in de liefde van zich en van de wereld is, niet weet wat de naasteliefde is, totdat hij tenslotte niet weet dat die er is; ook dat de mens voor evenveel niet weet wat het geloof is, totdat hij tenslotte niet weet dat het iets is. Eveneens dat de mens voor evenveel niet weet wat het geweten is, totdat hij tenslotte niet weet dat het er is.

Ja zelfs, dat de mens voor evenveel niet weet wat het geestelijke is, dus ook niet wat het hemelse leven is; en tenslotte, dat hij niet gelooft dat er een hemel is en er een hel is; dus dat hij niet gelooft dat er een leven na de dood is.

Deze dingen bewerken de liefden van zich en van de wereld wanneer die regeren.

7491. Het goede van de hemelse liefde en het ware van het geloof ervan, vloeien aanhoudend van de Heer in, maar daar waar de liefden van zich en van de wereld regeren, worden zij niet opgenomen; maar bij hen bij wie deze liefden regeren, dat wil zeggen, voortdurend in de gedachten zijn en tot einddoel zijn en in de wil en het leven maken, worden het goede en het ware die invloeien van de Heer òf verworpen, òf uitgeblust, òf verdraaid.

7492. Bij degenen bij wie zij worden verworpen, zijn het goede, dat van de liefde is en het ware dat van het geloof is, een voorwerp van verachting en ook van afkeer.

Bij hen bij wie zij worden uitgeblust, worden het goede, dat van de liefde is en het ware dat van het geloof is, ontkend en worden de boosheden en valsheden, die daarmee in strijd zijn bevestigd; en bij hen bij wie zij worden verdraaid, wordt het goede dat van de liefde is en het ware dat van het geloof is, tegenstrijdig ontvouwd en ten gunste van het boze en van het valse daaruit toegepast.

7493. De liefden van zich en van de wereld beginnen bij de mens te regeren wanneer hij in zijn eigen oordeel en zijn eigen recht komt; dan immers begint de mens uit zichzelf of vanuit het zijne te denken en dan begint hij zich die liefden toe te eigenen; en wel des te meer naarmate hij zich bevestigt ten aanzien van het leven in het boze.

Voor zoveel de mens zich het boze toe-eigent, scheidt de Heer het goede van de onschuld en van de naasteliefde af, dat de mens in de kinder- en jeugdijaren heeft ontvangen en daarna van tijd tot tijd ontvangt; en Hij verbergt die in diens innerlijk; want het goede van de onschuld en het goede van de naasteliefde kunnen geenszins tezamen zijn met de boosheden van die liefden; en de Heer wil niet dat zij vergaan.

7494. Degenen dus die bij zich het goede dat van de liefde is en het ware dat van het geloof is, òf verdraaien, òf uitblussen, òf verwerpen hebben in zich niet het leven; het leven immers, dat uit het Goddelijke is, is het goede willen en het ware geloven; maar zij die het goede niet willen, maar het boze, noch het ware geloven, maar het valse, hebben het tegendeel van het leven; dit tegendeel is de hel en wordt de dood genoemd en zij worden doden genoemd. Dat het leven van de liefde en van het geloof het leven wordt genoemd en eveneens het eeuwige leven en degenen die dit hebben, levende mensen; en dat het tegendeel van het leven de dood wordt genoemd en eveneens de eeuwige dood en zulke mensen dode mensen, staat vast uit tal van plaatsen in het Woord, zoals bij (Mattheüs 4:16; 8:21,22; 18:8,9; 1:16,17,29; Johannes 3:15,16,36; 5:24,25; 6:33,35,47,48,50,53,57,58,63; 8:21,24,51; 10:10; 11:25,26; 14:6,19; 17:2,3; 20:31) en elders.

EXODUS 9:1-35

1. *En Jehovah sprak tot Mozes: Kom tot farao en spreek tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëën: Zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen.*
2. *Omdat indien gij weigert heen te zenden en gij hen nog tegenhoudt;*
3. *Zie, de hand van Jehovah zal zijn in uw vee dat in het veld is, in de paarden, in de ezels, in de kamelen, in het grootvee en in het kleinvee, een zeer zware pest.*
4. *En Jehovah zal een onderscheid maken tussen het vee van Israëel en tussen het vee van de Egyptenaren en niet wat ook zal sterven van al hetgeen de zonen Israëls hebben.*
5. *En Jehovah stelde een gezette tijd, al zeggende: Morgen zal Jehovah dit woord in het land doen.*
6. *En Jehovah deed dit woord de volgende morgen; en al het vee van de Egyptenaren stierf; en van het vee van de zonen Israëls stierf er niet één.*
7. *En farao zond en ziet, van het vee van Israëel was niet tot één toe gestorven. En het hart van farao was verzwaard en hij zond het volk niet heen.*
8. *En Jehovah sprak tot Mozes en tot Aharon: Neemt ulieden met de volheid van uw vuisten gloeiende as van de oven; en Mozes sprenkele die naar de hemel tot de ogen van farao.*
9. *En zij zal zijn tot stof over het gehele land van Egypte en zij zal zijn over de mens en over het beest tot een zweer, uitbottende met blaren, in het gehele land van Egypte.*
10. *En zij namen gloeiende as van de oven en zij stelden zich voor farao en Mozes sprenkelde die naar de hemel en er werd een zweer der blaren, uitbottende in de mens en in het beest.*
11. *En de magiërs konden niet staan voor Mozes vanwege de zweer, omdat de zweer was in de magiërs en in al de Egyptenaren.*
12. *En Jehovah verstijfde het hart van farao en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah tot Mozes sprak.*
13. *En Jehovah sprak tot Mozes: Sta morgen vroeg op en stel u voor farao en zeg tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëën: Zend Mijn volk en laten zij Mij dienen.*
14. *Omdat ditmaal Ik ben zendende al Mijn plagen in uw hart en in uw knechten en in uw volk, deswege opdat gij weet dat er geen is zoals Ik in het ganse land.*

15. Omdat Ik nu Mijn hand zou zenden en u en uw volk slaan met pest en gij van het land uitgeroeid zou worden.
16. Maar toch ter wille van dit heb Ik u doen staan, om u Mijn kracht te doen zien en deswege opdat Mijn Naam verteld worde in het ganse land.
17. Nog verheft gij u tegen Mijn volk, in zoverre gij hen niet heenzendt.
18. Zie, Ik doe regenen omtrent de tijd morgen een zeer zware hagel, welke niet geweest is zoals die in Egypte van de dag af dat het gegrond is en tot nu toe.
19. En nu, zend, vergader uw vee en al wat gij in het veld hebt; alle mens en beest dat in het veld gevonden zal worden en niet in het huis verzameld zal worden en de hagel zal op die neerdalen en zij zullen sterven.
20. En die het woord van Jehovah vreesde onder farao's knechten, die deed zijn knechten en zijn vee tot de huizen vluchten.
21. En die zijn hart niet zette tot het woord van Jehovah en hij liet zijn knechten en zijn vee in het veld.
22. En Jehovah sprak tot Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel en er zal hagel zijn in het gehele land van Egypte, over de mens en over het beest en over al het kruid des velds in het land van Egypte.
23. En Mozes strekte zijn stok uit tot de hemel en Jehovah gaf stemmen en hagel en het vuur wandelde tot het land en Jehovah deed hagel regenen op het land van Egypte.
24. En er was hagel en vuur tegelijk wandelende in het midden van de hagel, zeer zwaar, welke niet geweest was zoals die in het gehele land van Egypte, sedert dat het tot een natie geweest is.
25. En de hagel sloeg in het gehele land van Egypte alles wat in het veld was, van de mens en tot het beest toe en al het kruid des velds sloeg de hagel en verbrak alle boom des velds.
26. Alleen in het land Gosen, waar de zonen Israëls waren, was geen hagel.
27. En farao zond en hij riep Mozes en Aharon en sprak tot hen: Ik heb ditmaal gezondigd: Jehovah is gerecht en ik en mijn volk zijn slecht.
28. Smeekt tot Jehovah, en genoeg van te zijn stemmen Gods en hagel; en ik zal ulieden heenzendende en gij zult niet voortgaan met te staan.
29. En Mozes sprak tot hem: Zodra ik de stad uitgegaan zal zijn, zal ik mijn handpalmen tot Jehovah uitbreiden; de stemmen zullen ophouden en de hagel zal niet langer zijn; deswege opdat gij weet dat van Jehovah het land is.
30. En gij en uw knechten, ik weet dat gijlieden nog niet vreest voor het aangezicht van Jehovah God.
31. En het vlas en de gerst werd geslagen, omdat de gerst de rijpende aar was en het vlas de halm.
32. En de tarwe en de spelt werden niet geslagen, omdat die verborgen waren.
33. En Mozes schreed van met farao de stad uit, breidde zijn handpalmen tot Jehovah uit en de stemmen en de hagel hielden op en de regen werd niet uitgegoten op het land.
34. En farao zag dat had opgehouden de regen en de hagel en de stemmen en hij ging voort te zondigen; en hij verzwaarde zijn hart, hij en de knechten van hem.
35. En farao's hart werd verstijfd en hij zond de zonen Israëls niet heen, gelijk als Jehovah gesproken had door de hand van Mozes.

INHOUD

7495. Er wordt in voortzetting gehandeld in dit hoofdstuk over de verwoesting van hen die degenen bestoken die van de geestelijke Kerk zijn; in dit hoofdstuk wordt in de innerlijke zin gehandeld over de zesde, zevende en achtste staat of graad van de verwoesting van hen, die worden beschreven met de pest, met de zweer, uitbottende met blaren en met de regen van hagel; met welke dingen de verwoesting wordt aangeduid ten aanzien van de dingen die van de Kerk bij hen zijn.

DE INNERLIJKE ZIN

7496. vers 1-7.

En Jehovah sprak tot Mozes: Kom tot farao en spreek tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëen: Zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen. Omdat indien gij weigert heen te zenden en gij hen nog tegenhoudt; zie, de hand van Jehovah zal zijn in uw vee dat in het veld is, in de paarden, in de ezels, in de kamelen, in het grootvee en in het kleinvee, een zeer zware pest. En Jehovah zal een onderscheid maken tussen het vee van Israël en tussen het vee van de Egyptenaren en niet wat ook zal sterven van al hetgeen de zonen Israëls hebben. En Jehovah stelde een gezette tijd, al zeggende: Morgen zal Jehovah dit woord in het land doen. En Jehovah deed dit woord de volgende morgen; en al het vee van de Egyptenaren stierf; en van het vee van de zonen Israëls stierf er niet één. En farao zond en ziet, van het vee van Israël was niet tot één toe gestorven. En het hart van farao was verzaard en hij zond het volk niet heen.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent opnieuw een onderricht; kom tot farao en spreek tot hem, betekent de verschijning van het Ware uit het Goddelijke bij hen die bestoken; aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëen, betekent het bevel uit de Heer, de God van de Kerk; zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen, betekent opdat zij hen verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat zij de Heer vereren; omdat indien gij weigert heen te zenden en gij hen nog tegenhoudt, betekent indien zij hardnekkig volhouden met belagen; zie, de hand van Jehovah zal zijn in uw vee dat in het veld is, betekent de verwoesting van het ware en het goede van het geloof die zij van de Kerk hebben waaruit zij waren geweest; in de paarden, in de ezels, in de kamelen, betekent de verstandelijke en de wetenschappelijke dingen van het ware dat van het geloof is; in het grootvee en in het kleinvee, betekent de zaken van de wil; een zeer zware pest, betekent de vertering in het algemeen; en Jehovah zal een onderscheid maken tussen het vee van Israël en tussen het vee van de Egyptenaren, betekent het verschil tussen de waarheden en de goedheden van het geloof van degenen die van de geestelijke Kerk zijn en de waarheden en de goedheden van het geloof dat zij bestoken, van de Kerk hebben; en niet wat ook zal sterven van al wat de zonen Israëls hebben, betekent dat zij niet verteerd zullen worden; en Jehovah stelde een gezette tijd, betekent de bepaling vooruit; al zeggende: Morgen zal Jehovah dit woord in het land doen, betekent dat dit voor hen zal zijn voor altijd ten aanzien van de dingen die van het ware en het goede van het geloof van de Kerk zijn; en Jehovah deed dit woord de volgende morgen, betekent de uitwerking volgens de bepaling vooruit; en al het vee van de Egyptenaren stierf, betekent de vertering van het ware en het goede van het geloof bij hen die bestoken; en van het vee van de zonen Israëls stierf niet één, betekent dat niets van het geloof werd verteerd bij hen die van de geestelijke

Kerk zijn; en farao zond en zie, van het vee van Israël was niet tot één toe gestorven, betekent dat dit was bekend gemaakt aan hen die bestoken; en het hart van farao was verzaamd, betekent de halsstarrigheid; en hij zond het volk niet heen, betekent dat zij hen niet verlieten.

7497. En Jehovah sprak tot Mozes, betekent opnieuw een onderricht, zoals eerder in de nrs. 6879, 6881, 6883, 6891, 7226, 7304, 7380.

7498. Kom tot farao en spreek tot hem; dat dit de verschijning van het Ware uit het Goddelijke betekent bij hen die bestoken, staat vast uit de betekenis van komen of binnentreden tot iemand, dus de tegenwoordigheid of de verschijning, waarover hierna; uit de betekenis van spreken, dus de gemeenschap; uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die hen bestoken die van de geestelijke Kerk zijn, in het andere leven, waarover de nrs. 7107, 7110, 7126, 7142, 7220, 7228, 7317; en uit de uitbeelding van Mozes, die tot farao zou binnentreden en tot hem spreken, namelijk het Ware uit het Goddelijke, nrs. 6771, 6827, 7014, 7382.

Dat komen en binnentreden de tegenwoordigheid of de verschijning is, komt omdat zij in de innerlijke zin dingen betekenen die van het gemoed zijn, dus die van de gedachte zijn; en wanneer met betrekking tot de gedachte wordt gesproken van tot iemand komen of binnentreden, dan is dat hem voor zich tegenwoordig stellen, want wie over iemand denkt, die stelt hem voor zich tegenwoordig; en wat wonderlijk is in het andere leven vertoont zich degene aan wie iemand denkt vanuit het verlangen om met hem te spreken, ook tegenwoordig; daaruit blijkt dat hierin, evenzo als de mens in de wereld denkt, datgene wat gedacht wordt zich in het andere leven vertoont tot het levende toe, daaruit kan men nu weten dat met tot iemand komen of binnentreden, de tegenwoordigheid of de verschijning wordt aangeduid.

7499. Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëen, dat dit het bevel betekent uit de Heer, Die de God van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van zeggen, namelijk het bevel, waarover de nrs. 7036, 7107, 7310; uit de betekenis van de Hebreëen, namelijk zij die van de Kerk zijn, dus de Kerk, nrs. 5136, 5236, 6675, 6684, 6738; dat Jehovah waar Hij genoemd wordt in het Woord, de Heer is, zie de nrs. 1343, 1736, 2921, 3023, 3035, 5041, 5663, 6280, 6303, 6281, 6905, 6945, 6956.

De Heer wordt in het Woord Jehovah genoemd met betrekking tot het Goddelijk Goede; het Goddelijk Goede immers is het Goddelijke Zelf; en de Heer wordt de Zoon Gods genoemd met betrekking tot het Goddelijk Ware; het Goddelijk Ware immers gaat uit het Goddelijk Goede voort, zoals de Zoon uit de Vader en eveneens wordt daarvan gezegd ‘geboren worden’.

Hoe het hiermee is gesteld moet verder worden gezegd: toen de Heer in de wereld was, maakte Hij Zijn Menselijke het Goddelijk Ware en toen noemde Hij het Goddelijk Goede, dat Jehovah is, Zijn Vader, aangezien, zoals gezegd, het Goddelijk Ware voortgaat en geboren wordt uit het Goddelijk Goede; maar nadat de Heer Zich ten volle had verheerlijkt, wat plaatsvond toen Hij de laatste verzoeking op het kruis had doorstaan, toen maakte Hij eveneens Zijn Menselijke het Goddelijk Goede, dat wil zeggen, Jehovah en van toen aan ging het Goddelijk Ware zelf voort uit Zijn Goddelijk Menselijke; het is dit Goddelijk Ware dat de Heilige Geest wordt genoemd en het is het heilige dat uit het Goddelijk Menselijke voortgaat; daaruit blijkt, wat wordt verstaan onder de woorden van de Heer bij Johannes: ‘De Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was’, (Johannes 7:39).

Dat het Goddelijk Goede, dat de Vader wordt genoemd en het Goddelijk Ware, dat de Zoon wordt genoemd, zie daarover nr. 3704.

7500. Zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen; dat dit betekent opdat zij hen verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat zij de Heer vereren, staat vast uit de betekenis van heenzenden, namelijk verlaten, zoals meermalen eerder; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier Mijn volk zijn, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk zijn, waarover de nrs. 4286, 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223; en uit de betekenis van opdat zij Mij dienen, dus opdat zij de Heer vereren; dat dienen vereren is, is duidelijk; en dat Jehovah, Die zij zouden dienen, de Heer is, zie nr. 7499.

7501. Omdat indien gij weigert heen te zenden en gij hen nog tegenhoudt; dat dit betekent indien zij hardnekkig volhouden met bestoken, staat vast uit de betekenis van weigeren, namelijk hardnekkig volhouden; vandaar is weigeren heen te zenden, hardnekkig volhouden door niet te verlaten; en uit de betekenis van tegenhouden, namelijk nog bestoken; want degenen die worden belaagd, worden door de boze geesten die bestoken, tegengehouden. Hiermee, dat zij die bestookt worden, door de boze geesten worden tegengehouden, is het als volgt gesteld: wanneer boze geesten iemand aanvallen, dan weten zij zich binnen te dringen in diens verkwikkingen die van zijn begeerten zijn en eveneens in die dingen dien hem bekoren die van de beginselen zijn, dus in die dingen die van zijn liefde zijn; en zolang zij bezig zijn binnen te dringen, houden zij degene die zij aanvallen zoals vastgebonden vast; hij kan zich niet losmaken, hoezeer hij zich ook inspant, tenzij krachtens de Goddelijke hulp van de Heer, want de liefde en het binnendringen in het verkwikkelijke van die liefde, verbindt; dergelijke kunsten gebruiken de boze geesten en de genieën in het andere leven. Dit blijkt eveneens uit iets soortgelijks in de wereld; wie zich binnendringt in het verkwikkelijke van iemand anders, dat van zijn liefde is, die houdt hem gebonden en eveneens leidt hij hem.

7502. Zie, de hand van Jehovah zal zijn in uw vee dat in het veld is; dat dit de verwoesting betekent van het ware en goede van het geloof die degenen hebben die van de Kerk zijn, waarin zij geweest waren, staat vast uit de betekenis van de hand van Jehovah is in iemand, namelijk een plaag of bestraffing; met de hand wordt immers de macht aangeduid, nrs. 4931 tot 4937, 6292, 6947, 7188, 7189 en met de hand van Jehovah de almacht, nrs. 878, 3387; en omdat door hen die in de uiterlijke dingen van de Kerk zijn, vanwege de schijn wordt geloofd dat elke plaag of bestraffing van Jehovah komt – zij schrijven immers alle dingen aan Zijn macht toe – wordt daarom met de hand van Jehovah is in iemand, de bestraffing aangeduid, hier de verwoesting, want de graden van de verwoesting van hen die bestookten, waren bestraffingen; uit de betekenis van het vee, namelijk de waarheden en goedheden van het geloof, nrs. 6016, 6045, 6049; en uit de betekenis van het veld, dus de Kerk, nrs. 2971, 3310. Dat het veld de Kerk is, komt omdat de zaden die in het veld worden gezaaid, de waarheden betekenen die van het geloof zijn en eveneens omdat de opbrengst die uit het veld is, zoals: tarwe, gerst, spelt en dergelijke, de goedheden zijn die van de naastenliefde zijn, en de waarheden betekenen die van het geloof zijn, dus zulke zaken die van de Kerk zijn. Hoe het hiermee is gesteld dat de helse geesten die de rechtschapenen in het andere leven belagen, worden verwoest ten aanzien van de waarheden die van de Kerk zijn, moet men weten dat degenen die de rechtschapenen in het andere leven bestoken, degenen zijn die, toen zij in de wereld leefden, van de Kerk waren geweest; want zij die niet van de Kerk zijn geweest, kunnen de anderen die van de Kerk zijn, niet bestoken; het zijn immers de valsheden die tegen de waarheden van het geloof zijn, door middel waarvan zij aanvallen; door zulke dingen kunnen degenen die buiten de Kerk zijn geweest, niet iemand bestoken, omdat zij die niet hebben geweten. Dat zij die het geloof beleden en het leven van het boze hebben geleefd in het andere leven zich tot valsheden keren en de rechtschapenen bestoken, zie de nrs. 7097, 7127, 7317.

Opdat dus het ware van het geloof dat zij hebben gehad vanuit leer van hun Kerk, toen zij in de wereld leefden – zij dragen immers alle dingen die zij in het leven van het lichaam hebben gekend, in het andere leven met zich mee, daaraan ontbreekt niet wat dan ook – hun niet enig licht uit de hemel geeft en opdat zij niet de dingen van het licht van de hemel zijn, aanwenden om de valsheden en de boosheden te verdedigen die van de hel zijn, wordt hun daarom al het zodanige afgenomen en worden zij tenslotte aan het kwaad van hun leven en aan het valse daaruit overgelaten.

Over deze verwoesting wordt nu gehandeld.

Dat zij die van de Kerk zijn geweest en het leven van het boze hebben geleefd, dus bij graden worden verwoest voordat zij in de hel worden geworpen, komt omdat zij de waarheden van het geloof hebben gekend en daardoor gemeenschap hebben gehad met de hemel; de hemelse gezelschappen waarmee zij gemeenschap hebben gehad en eveneens in het andere leven hebben, kunnen van hen niet worden gescheiden dan alleen bij graden; zodanig immers is de orde in de hemel uit de Heer, dat niets met geweld plaatsvindt, maar alle dingen uit het vrije zoals dat bij hen plaatsvindt; daarom worden die hemelse gezelschappen niet van hen afgescheurd, maar zij worden geleidelijk afgescheiden, zodat zij uit eigen beweging uit elkaar schijnen te gaan.

Hieruit blijkt nu hoe het gesteld is met de verwoesting bij degenen die de waarheden van het geloof die van de Kerk zijn, hebben gekend en toch een leven van het boze hebben geleefd. Dat het daarmee zo gesteld is kan niemand weten dan alleen uit openbaring, want de mens heeft geen kennis van de dingen die in het andere leven bestaan, dan alleen vanuit openbaring; en omdat de mens er zich weinig voor inspant om de waarheden en goedheden die van het geloof uit het Woord zijn, uit te vorsen – hij is immers niet in een gemoedsaandoening van het ware ter wille van het ware, te minder van het leven – worden hem daarom zulke zaken ook niet onthuld; toch komen zij in het Woord uit en ten aanzien van de gehele reeks en het gehele verloop in de innerlijke zin ervan; omdat dus de mens van de Kerk in geen aandoening is om het ware uit het Woord te weten, maar alleen in de aandoening van de leerstellingen van zijn Kerk te bevestigen, of zij waar zijn dan wel vals, ter wille van oorzaken in de wereld, weet hij daarom hoegenaamd niets ten aanzien van de staat na de dood en niets ten aanzien van de hemel, noch ten aanzien van de hel bij de mens; hij weet zelfs niet wat de hemel maakt en wat de hel maakt bij de mens; ja zelfs zijn zij in zo'n onwetendheid dat zij leren en geloven dat eenieder tot de hemel kan worden toegelaten, sommigen vanuit een macht die zij zichzelf hebben aangematigd, anderen dat dit gebeurt vanuit de barmhartigheid van de Heer, onverschillig hoe men heeft geleefd; en nauwelijks enigen weten dat aan de mens, terwijl hij in de wereld leeft, de hemel wordt gegeven door het leven van de naastenliefde en van het geloof en dat dit leven aanblijft.

Deze dingen zijn gezegd opdat men zal weten hoedanig de mens van de Kerk is die het geloof-alleen belijdt en zich om het leven van het geloof niet bekommert; want dezen zijn het die door de Egyptenaren hier en in de volgende teksten worden uitgebeeld.

7503. In de paarden, in de ezels, in de kamelen; dat dit de verstandelijke en de wetenschappelijke dingen betekent van het ware dat van het geloof is, staat vast uit de betekenis van de paarden, namelijk de zaken van het verstand, waarover de nrs. 2761, 2762, 3217, 5321, 6125, 6534; uit de betekenis van de ezels, namelijk de dingen die het verstand van dienst zijn, dus eveneens de wetenschappelijke dingen, nrs. 5492, 7024; en uit de betekenis van de kamelen, namelijk wetenschappen in het algemeen, nrs. 3048, 3071, 3143, 3145; deze drie dieren betekenen de dingen die van het verstandelijke deel zijn; de overige, die tot het grootvee en het kleinvee behoren, betekenen de dingen die van het wilsdeel zijn. Wat het verstandelijke deel betreft, dit is het dat de waarheden van het geloof opneemt, want het verstand is het innerlijk gezicht, dat door het licht van de hemel wordt verlicht en voor zoveel als het wordt verlicht, bemerkt, ziet en erkent het de waarheden van het geloof

wanneer het Woord wordt gelezen; vandaar komt het, dat degenen die de waarheden van het geloof doorvatten, inzichtsvol en wijs worden genoemd en eveneens verlicht; dat het verstandelijke de ontvanger van de waarheden van het geloof is, zie de nrs. 5114, 6125, 6222.

7504. In het grootvee en in het kleinvee; dat dit de dingen van de wil betekent, staat vast uit de betekenis van het grootvee, namelijk het goede van het uiterlijk natuurlijke en uit de betekenis van het kleinvee, namelijk het goede van het innerlijke natuurlijke, nr. 5913; en omdat daarmee het goede wordt aangeduid, wordt het wilsdeel aangeduid, want al het goede heeft betrekking op de wil en al het ware op het verstand.

7505. Een zeer zware pest; dat dit de vertering in het algemeen betekent, staat vast uit de betekenis van de pest, namelijk de verwoesting van het ware en omdat er wordt gezegd een zeer zware pest, wordt de vertering van het ware aangeduid.

Dat de pest de verwoesting van het ware betekent, blijkt uit deze plaatsen in het Woord; bij Ezechiël: *‘Wanneer Ik Mijn vier boze gerichten, het zwaard, de honger en het boze wilde dier en de pest zal gezonden hebben over Jeruzalem, om daaruit de mens en het beest uit te roeien’*, (Ezechiël 14:21); de mens en het beest uitroeien, staat voor het innerlijk en het uiterlijk goede verwoesten.

Bij dezelfde: *‘Het zwaard buiten en de pest en de honger van binnen; die in het veld is, zal door het zwaard sterven, die echter in de stad is, die zullen de honger en de pest verteren’*, (Ezechiël 7:15); de pest staat voor de verwoesting van het goede.

Bij dezelfde: *‘Daarom dat gij Mijn heiligdom verontreinigd hebt met al uw gruwelen, zal een derde deel van u van de pest sterven en zij zullen verteerd worden in het midden van u’*, (Ezechiël 5:12); de pest staat voor de vertering van het goede.

Bij Amos: *‘Ik heb onder ulieden de pest gezonden in de weg van Egypte, Ik heb uw jongemannen door het zwaard gedood, met gevangenneming van uw paarden’*, (Amos 4:10); de pest in de weg van Egypte, staat voor de verwoesting van het goede en ware door valsheden, die de weg van Egypte zijn; Ik heb de jongemannen door het zwaard gedood, met gevangenneming van de paarden, staat voor de verwoesting van het ware; de jongemannen zijn de waarheden en de paarden de zaken van het verstand, nr. 7503.

Bij David: *‘Gij zult niet vrezen voor de schrik des nachts, voor de pijl die overdag vliegt; voor de pest die in de donkerheid sluipt, voor de dood die op de middag verwoest’*, (Psalm 91:5,6); de pest die in de donkerheid sluipt, staat voor het boze dat in het verborgene verwoest; de dood die op de middag verwoest, staat voor het boze dat in het openbaar verwoest; zie ook op andere plaatsen.

7506. En Jehovah zal een onderscheid maken tussen het vee van Israël en tussen het vee van de Egyptenaren; dat dit het verschil betekent tussen de waarheden en de goedheden van het geloof van hen die van de geestelijke Kerk zijn en tussen de waarheden en de goedheden die degenen hebben die bestoken, staat vast uit de betekenis van een onderscheid maken, dus het verschil; uit de betekenis van het vee, namelijk de ware en de goede dingen van het geloof, nr. 7502; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7500; en uit de betekenis van het vee van de Egyptenaren, namelijk de goede en de ware dingen die degenen hebben die bestoken; dat de Egyptenaren degenen zijn die van de Kerk zijn geweest en vandaar in de wetenschap van het ware en het goede van het geloof, maar in een leven van het boze en die in het andere leven bestoken, zie de nrs. 7097, 7127, 7317, 7502.

Voor wat het verschil betreft tussen de waarheden en de goedheden van het geloof van hen die van de Kerk zijn en gezaligd worden en tussen de ware en de goede dingen van het geloof van hen die van de Kerk zijn en verdoemd worden, dit moet in het kort worden gezegd. De waarheden en goedheden die zij hebben die van de Kerk zijn en gezaligd worden, zijn uit het goede van de naastenliefde en omdat de gemoedsaandoening van de naastenliefde het geestelijke zelf is, zijn die ware en goede dingen geestelijk en vloeien in door de hemel van de Heer; de innerlijke dingen immers van hen die opnemen, zijn geopend tot de hemel; maar de ware en de goede dingen die van de Kerk zijn en verdoemd worden, zijn niet uit het goede van de naastenliefde, dus zijn zij ook niet geestelijk; zij vloeien weliswaar door de hemel in, maar zij worden opgenomen in koude en donkerheid; in de kou omdat het goede van de naastenliefde er niet is; in de donkerde omdat het licht waarmee zij ze opnemen, als het ware een winterlicht is, en dit licht is vergeleken met het licht van de hemel zoals donkerheid; hun innerlijk gemoed is ook niet geopend tot de hemel, maar tot de wereld; daartoe bepalen zij de invloeiing van het ware en goede uit de hemel; vandaar eveneens de ideeën die deze mensen hebben ten aanzien van het goede en ware van het geloof; die zijn louter natuurlijk, zelfs stoffelijk en deze zijn, wanneer die worden uitgebeeld in de geestelijke wereld, wanstaltig en hebben niet enige gelijkenis met een mens; maar de ideeën ten aanzien van het ware en goede van het geloof van hen die van de Kerk zijn en gezaligd worden, zijn geestelijk en hoewel zij hun grenzen vinden in de stoffelijke dingen die van de wereld zijn, zijn zij niettemin gescheiden, want zij kunnen daaruit worden opgeheven; de ideeën van dezen, wanneer die worden uitgebeeld in de geestelijke wereld, zijn mooi en hebben gelijkenis met de mens. Zodanig is het verschil, hoezeer zij ook in de uiterlijke en uitwendige vorm eender verschijnen, dat wil zeggen, in gesprekken en in de prediking. De oorzaak dat er zo'n verschil is, is het leven; het goede van het leven immers, dat uit de naastenliefde is vormt, wanneer het invloeit in het verstandsdeel, dat de ontvanger van het ware is, schone ideeën ten aanzien van de goedheden en de waarheden van het geloof; maar het boze van het leven, dat tegen de naastenliefde indruist, maakt, wanneer dit in het verstandelijke deel invloeit, wanstaltige ideeën ten aanzien van het goede en ware van het geloof en wel zodanig dat zij in de hemel niet worden aanvaard.

7507. En niet wat ook zal sterven van al hetgeen de zonen Israëls hebben; dat dit betekent dat zij niet zullen worden verteerd, staat vast uit de betekenis van niet wat ook sterven, namelijk niet verteerd worden; en uit de betekenis van het vee, waarvan wordt gezegd dat het niet zal sterven, namelijk het ware en het goede van het geloof, nr. 7502; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn; dat de goedheden en de waarheden van het geloof niet kunnen sterven die degenen hebben die van de Kerk zijn, komt omdat zij door de naastenliefde verbonden zijn met het Goddelijke en het Goddelijke is het leven zelf en het is eeuwig; dat wat met het leven zelf en het eeuwige is verbonden, kan niet sterven of niet verteerd worden; het blijft tot in het eeuwige en het wordt aanhoudend vervolmaakt; maar die zaken die van het geloof zijn bij hen die van de Kerk zijn en verdoemd worden, sterven omdat zij niet zijn verbonden met het Goddelijke en vandaar niet het leven in zich hebben; zij zijn immers als nabootsingen zonder enig leven, die, omdat zij niet levend zijn, in het andere leven worden verteerd, dat wil zeggen, afgenomen.

7508. En Jehovah stelde een gezette tijd; dat dit de bepaling vooruit betekent, staat zonder ontvouwing vast.

7509. Al zeggende: Morgen zal Jehovah dit woord in het land doen; dat dit betekent dat dit voor hen zal zijn voor altijd, ten aanzien de dingen die van het ware en het goede van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van morgen of de volgende morgen, dus voor altijd, nr. 3998;

dat het is ten aanzien van die dingen die van het ware en goede van de Kerk zijn, is duidelijk uit wat voorafgaat, want daarover wordt gehandeld, namelijk dat zij verteerd zullen worden bij hen die onder de Egyptenaren worden verstaan; en dat zij zullen aanblijven bij degenen die door de zonen Israëls worden uitgebeeld.

7510. En Jehovah deed dit woord de volgende morgen; dat dit de uitwerking betekent volgens de bepaling vooraf, staat vast uit de betekenis van dit woord doen, namelijk de uitwerking; en uit de betekenis van de gezette tijd, die hier de tijd van de volgende morgen is, dus het bepalen vooraf, nr. 7508; de bepaling vooraf uit het Goddelijke wordt, wanneer het betrekking heeft op het altijddurende, uitgedrukt door de volgende morgen.

7511. En al het vee van de Egyptenaren stierf; dat dit de vertering betekent van het ware en het goede van het geloof bij hen die belagen, staat vast uit de betekenis van sterven, namelijk door de pest, dus het verteren, nrs. 7505, 7507; en uit de betekenis van het vee van de Egyptenaren, dus de ware en goede dingen van de Kerk bij hen die bestoken, zoals eveneens eerder in nr. 7506.

7512. En het vee van de zonen van Israël stierf niet één; dat dit betekent dat niets van het geloof werd verteerd bij hen die van de geestelijke Kerk zijn, staat vast uit wat eerder in de nrs. 7506, 7507 is ontvouwd.

7513. En farao zond en zie, van het vee van Israël was niet tot één toe gestorven; dat dit betekent dat het bekend was gemaakt aan hen die bestoken, staat vast uit de uitbeelding van farao, dus zij die bestoken, nr. 7498; dat het aan hen bekend was gemaakt, namelijk dat niets van de goedheden en de waarheden van het geloof was vergaan bij hen die van de geestelijke Kerk zijn, wordt daarmee aangeduid dat hij zond en oordeelde dat niet wat ook was gestorven van het vee van Israël, is duidelijk.

7514. En het hart van farao was verzaard; dit betekent de halsstarrigheid, zoals eerder in de nrs. 7272, 7300, 7305.

7515. En hij zond het volk niet heen; dat dit betekent dat zij hen niet verlieten, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk zijn, die zij bestoken, zie nr. 7474, waar dezelfde woorden staan.

7516. vers 8-12.

En Jehovah sprak tot Mozes en tot Aharon: Neemt ulieden met de volheid van uw vuisten gloeiende as van de oven; en Mozes sprenkele die naar de hemel tot de ogen van farao. En zij zal zijn tot stof over het gehele land van Egypte en zij zal zijn over de mens en over het beest tot een zweer, uitbottende met blaren, in het gehele land van Egypte. En zij namen gloeiende as van de oven en zij stelden zich voor farao en Mozes sprenkelde die naar de hemel en er werd een zweer der blaren, uitbottende in de mens en in het beest. En de magiërs konden niet staan voor Mozes vanwege de zweer, omdat de zweer was in de magiërs en in al de Egyptenaren. En Jehovah verstijfde het hart van farao en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah tot Mozes sprak.

En Jehovah sprak tot Mozes en tot Aharon, betekent opnieuw een onderricht; neemt ulieden met de volheid van uw vuisten, betekent de macht, gegeven voor zoveel zij opgenomen zou kunnen worden; gloeiende as van de oven, betekent om de valsheden van de begeerten op te wekken door de tegenwoordigheid bij hen die bestoken; en Mozes sprenkele die naar de

hemel, betekent die valsheden aan hen in de hemel getoond; tot de ogen van farao, betekent in de tegenwoordigheid; en zij zal zijn tot stof over het gehele land van Egypte, betekent de verdoemenis van die valsheden in het natuurlijk gemoed; en zij zal zijn over de mens en over het beest, betekent die zijn uit het innerlijk en het uiterlijk boze; tot een zweer, uitbottende met blaren, betekent de vuilheid met de lasteringen daaruit; in het gehele land van Egypte, betekent in het gehele natuurlijke gemoed; en zij namen gloeiende as van de oven, betekent de valsheden van de begeerten; en zij stelden zich voor farao, betekent in de tegenwoordigheid van hen die bestoken; en Mozes sprenkelde die naar de hemel, betekent die dingen getoond aan hen in de hemel; en er werd een zweer der blaren, uitbottende in de mens en in het beest en het uiterlijk boze en de magiërs konden niet staan voor Mozes vanwege de zweer, betekent dat degenen niet tegenwoordig konden zijn die de Goddelijke orde hadden misbruikt door iets soortgelijks af te beelden in de uitwendige vorm; omdat de zweer was in de magiërs, betekent dat eendere vuile dingen uit hen voortgingen; en in al de Egyptenaren, betekent zoals in hen die bestookten; en Jehovah verstijfde het hart van farao, betekent dat zij hardnekkig volhielden; en hij hoorde niet naar hen, betekent dat zij niet gehoorzaamden; gelijk als Jehovah tot Mozes sprak, betekent volgens de voorzegging.

7517. En Jehovah sprak tot Mozes en tot Aharon; dat dit opnieuw een onderricht betekent, staat vast uit de betekenis van Jehovah sprak, namelijk het onderricht, nr. 7497; dat het opnieuw een onderricht is, komt omdat nu wordt gehandeld over een nieuwe staat, nadat de vorige was geëindigd; het onderricht dat door Jehovah gegeven wordt, vindt plaats door het ware dat uit Hem voortgaat; het ware dat uit Jehovah voortgaat, wordt uitgebeeld door Mozes en Aharon, het innerlijke ware door Mozes en het uiterlijk ware door Aharon, nr. 7382.

7518. Neemt ulieden met de volheid van uw vuisten; dat dit de macht betekent, gegeven voor zoveel als zij opgenomen zou kunnen worden, staat vast uit de betekenis van de vuisten of de handpalmen, dus de macht; dat de vuisten of de handpalmen de macht zijn, komt omdat de hand die betekent, waarover hierna; voor zoveel als zij kan worden opgenomen, wordt aangeduid met de volheid.

Wat de betekenis van de vuisten of de handpalmen betreft, moet men weten dat de armen in de Grootste Mens overeenstemmen met de macht; vandaar betekenen niet alleen de armen zelf de macht, maar ook de schouders en eveneens de handen tot aan de vingers toe.

Dat de armen de macht zijn, zie de nrs. 878, 4932, 4934, 4935, 7205; dat de schouders het zijn, nrs. 1085, 4937; dat de handen het zijn, nrs. 878, 3387, 5327, 5328, 5544, 6292, 6947, 7011, 7188, 7189; dat ook de vingers het zijn, nr. 7430; ten aanzien van de overeenstemming in het algemeen, nrs. 4031 tot 4937.

De oorzaak dat alles wat van de arm is, overeenstemt met de macht, komt omdat het lichaam daardoor zijn macht uitoefent; hieruit kan vaststaan dat met ‘zitten aan de rechterhand’ wordt aangeduid bij Mattheüs: ‘Jezus sprak: Van nu aan zult gij de Zoon des Mensen zien zitten aan de rechterhand der macht’, (Mattheüs 26:64); en bij Lukas: ‘Van nu aan zal de Zoon des Mensen gezeten zijn aan de rechterhand der kracht Gods’, (Lukas 22:69), namelijk de almacht, die de Heer heeft; waarom er wordt gezegd aan de rechterhand der macht en aan de rechterhand der kracht; zoals eveneens bij David: ‘Gij hebt een arm met kracht, sterk is Uw hand, Uw rechterhand zal verhoogd worden’, (Psalm 89:14).

Hieruit blijkt hoedanig licht in het Woord de innerlijke zin geeft; indien men immers daaruit niet wist dat met de rechterhand de macht wordt aangeduid, dan zou men volgens de tekst verstaan dat de Heer zal zitten aan de rechterhand van Jehovah.

7519. Gloeiende as van de oven; dat dit betekent om de valsheden van de begeerten op te wekken door de tegenwoordigheid bij hen die bestoken, staat vast uit de betekenis van de

gloeïende as van de oven, te weten de valsheden van de begeerten, waarover hierna; dat het de opwekking is door de tegenwoordigheid bij hen die bestoken, staat vast uit de tekst die in dit vers volgt, want er wordt gezegd dat Mozes die zou sprenkelen naar de hemel, in de ogen van farao; met in de ogen wordt de tegenwoordigheid aangeduid en met farao worden degenen aangeduid die bestoken, zoals vaak is getoond.

Hoe het hiermee is gesteld, kan men zonder onthulling niet weten; het zijn immers dingen die in het andere leven plaatsvinden en niet bekend zijn in de wereld.

Zolang de boze of helse geesten verwijderd en gescheiden zijn van de hemel, dat wil zeggen van het goede van de liefde en van het ware van het geloof, die daar heersen, zolang weten zij niet dat zij in het boze en valse zijn; immers zij geloven dan dat valsheden waar zijn en het kwade goed is; maar zodra de hemel, dat wil zeggen een of ander hemels gezelschap dichterbij hen komt, bemerken zij de valsheden en de boosheden; het ware van het geloof immers dat dan invloeit, geeft hun die valsheden te bemerken; hoe dichterbij ook de hemel nabij komt of de tegenwoordigheid van het goede van de liefde en het ware van het geloof meer invloeit, des te zwaarder worden zij, omdat zij die niet uithouden, omdat zij worden aangegrepen door hun boosheden en valsheden; hieruit nu kan vaststaan waarom het werd bevolen dat Mozes gloeiende as van de oven zou nemen en die sprenkelen naar de hemel en dat hij dit zou doen in de ogen van farao; en verder dat het bevolen werd dat hij de as naar de hemel zou sprenkelen maar niet Aharon; dat immers de gloeiende as naar de hemel gesprenkeld zou worden, daarmee wordt de invloeiing van de hemel aangeduid; daarmee dat dit zou gebeuren in de ogen van farao, wordt aangeduid, dat het zou plaatsvinden in de tegenwoordigheid van degenen die bestoken; dat Mozes dit zou doen en niet Aharon, komt omdat het Ware rechtstreeks uit het Goddelijke voortgaat en dan die uitwerking bij de bozen vertoont; Mozes immers is het Ware dat rechtstreeks uit het Goddelijke voortgaat en Aharon dat wat indirect uit het Goddelijke voortgaat, nr. 7010.

Hieruit blijkt wat in de innerlijke zin wordt verstaan onder de teksten die in dit vers en in het naastvolgende zijn bevat, dat het namelijk is opdat de vuile en schandelijke dingen van de begeerten met de lasteringen, die worden aangeduid met de zweer, uitbottende met blaren, zouden worden opgewekt; die worden opgewekt wanneer het Goddelijk Ware invloeit en de hemel dichterbij komt.

Eenieder kan zien dat zulke dingen geenszins aan Mozes door Jehovah bevolen zouden zijn geweest, indien er niet een hemelse verborgenheid in was, te weten, dat Mozes gloeiende as van de oven zou nemen en die sprenkelen naar de hemel; zulke middelen om een uitwerking voort te brengen, zouden nooit door Jehovah zijn bevolen, indien zij niet iets hemels zouden bevatten waarmee zij overeenstemmen.

Daaruit kan men zien hoedanig het Woord is, namelijk dat het overvol is van verborgenheden, maar deze verborgenheden komen niet uit in de letterlijke zin.

Dat de gloeiende as van de oven de valsheden van de begeerten betekent, komt omdat de as is uit datgene wat verbrand is; wat verbrand wordt, zoals eveneens het vuur zelf, betekent in het Woord in de goede zin het goede van de hemelse aandoeningen, maar in de tegengestelde zin het boze van de helse begeerten; dat het vuur dit betekent, zie de nrs. 934, 1861, 2446, 4906, 5071, 5215, 6314, 6832, 6834, 6849, 7324; en dat de verbranding het boze van de begeerten is, de nrs. 1297, 5215.

Vandaar komt het dat de gloeiende as de valsheden betekent; want de valsheden zijn uit het boze van de begeerten, omdat het boze van de begeerten wordt aangeduid met het vuur, wordt zij ook aangeduid met de oven; de oven is de bevatter, die meermalen iets eenders insluit als de inhoud.

Dat de oven dit betekent, staat vast uit deze plaatsen bij Maleachi: *‘Zie, de dag is komende, brandende zoals een oven en alle hoogmoedigen en al wie boosheid doet, zullen een stoppel zijn en de komende dag zal ze in vlam zetten; Hij zal hun niet laten wortel en tak’*, (Maleachi

4:1); brandend zoals een oven, staat voor de begeerten van het boze; ze in vlam zetten, staat voor met begeerten aansteken.

In het Boek Genesis: *‘Abraham zag heen tegen de aangezichten van Sodom en Gomorra en tegen alle aangezichten van het land der vlakke en hij zag en er klom een rook op zoals de rook van een oven’*, (Genesis 19:28); de rook van de oven staat voor het valse uit het boze van de begeerten; Sodom immers is het boze van de begeerten uit de eigenliefde en Gomorra is het valse daaruit, nrs. 2220, 2246, 2322.

Bij Johannes: *‘Uit de put des afgronds klom rook op zoals de rook van een oven’*, (Openbaring 9:2); de rook van een oven staat eender voor de valse dingen vanuit het boze van de begeerten; de put van de afgrond voor de hel.

Bij Mattheüs: *‘De Zoon des Mensen zal Zijn engelen zenden, die uit Zijn koninkrijk alle aanstoten zullen verzamelen en hen die de ongerechtigheid doen, en zal hen in de haard des vuurs zenden’*, (Mattheüs 13:41,42); de haard des vuurs staat voor het boze van de begeerten; het is immers het vuur van de begeerten dat in het Woord wordt verstaan onder het vuur van de hel; de liefden zijn ook niets anders dan de vuren van het leven; het continue van de liefde is de begeerte.

Bij Nahum: *‘Schep u wateren ter belegering, versterk uw vestingen, ga binnen in het slijk en treed het leem, herstel de ticheloven; daar zal u het vuur verteren, het zwaard zal u uitroeien’*, (Nahum 3:14,15); binnengaan in het slijk, staat voor in het valse; het leem treden, voor het boze, nr. 6669; de ticheloven voor de valsheden die zij verzinnen en door de bozen worden binnen geworpen, nrs. 1296, 6669, 7113; het vuur staat voor de begeerte van het boze, nrs. 1861, 2446, 5071, 5215, 6832, 7324; het zwaard voor het valse, nr. 4449.

Bij Jeremia: *‘Neem in uw hand grote stenen en verberg ze in de klei in de ticheloven, die aan de ingang is van farao’s huis in Tachpanches, in de ogen van de mannen-Joden; en zeg tot hen: Zie, Ik ben zendende en zal Nebukadnezar, de koning van Babel, halen en Ik zal de troon van hem zetten op deze stenen die Ik verborgen heb, aldus dat hij zijn tent daarop zal uitspannen; hij zal komen en het land van Egypte slaan’*, (Jeremia 43:9,10); wat dit betekent, kan men ook niet weten zonder de innerlijke zin; de grote stenen zijn de valsheden; de ticheloven is de begeerte van het valse uit het boze; Nebukadnezar, de koning van Babel, is de verwoester van het ware en het goede; dat diens troon en tent op deze stenen was, wil zeggen dat hij het valse zal doen regeren; het land van Egypte, dat hij zal slaan, is het natuurlijk gemoed.

7520. En Mozes sprenkelde die naar de hemel; dat dit betekent dat die valsheden aan degenen in de hemel werden getoond, staat vast uit de betekenis van de gloeiende as, namelijk de valsheden, waarover hierna; en uit de betekenis van naar de hemel sprenkelen, dus die dingen tonen aan hen die in de hemel zijn.

Dat sprenkelen tonen is, is duidelijk, want daarvandaan is de verschijning.

Onder de hemel wordt in de innerlijke zin de engelenhemel verstaan.

Wat dit betekent, blijkt uit wat eerder in nr. 7519 is gezegd, namelijk dat door het ware uit het Goddelijke dat door Mozes wordt uitgebeeld, de valsheden van de begeerten van hen die bestoken, aan de hemel werden getoond en geopenbaard, waarvandaan de tegenwoordigheid ervan, en ten gevolge van de tegenwoordigheid het ontstaan van zulke dingen bij de bozen, die worden aangeduid met de zweer, uitbottende met blaren.

Dat de gloeiende as het valse is, kan bevestigd worden uit de plaatsen waar as wordt genoemd, want die as is uit dezelfde oorsprong en betekent vandaar iets eenders als de gloeiende as, zoals bij (Jesaja 44:15, 20; 58:5; Jeremia 6:26; Ezechiël 27:30; 28:18; Jonas 3:6; Psalm 102:10,11; Job 2:8; 30:19).

7521. Tot de ogen van farao; dat dit betekent in de tegenwoordigheid, staat zonder ontvouwing vast.

7522. En zij zal zijn tot stof in het gehele land van Egypte; dat dit de verdoemenis van die valsheden in het natuurlijk gemoed betekent, staat vast uit de betekenis van het stof, namelijk het verdoemde, nr. 7418; uit de betekenis van de gloeiende as van de oven, die tot stof werd, dus de valsheden van de begeerten, nrs. 7519, 7520; en uit de betekenis van het land van Egypte, te weten het natuurlijk gemoed, nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

Dat de stof het verdoemde is, blijkt behalve uit de plaatsen uit het Woord die in nr. 7148 zijn aangevoerd, ook uit deze bij Mozes: *'Indien gij niet de stem van Jehovah, uw God, zult hebben gehoorzaamd, vervloekt zult gij zijn in de stad, vervloekt gij in het veld; Jehovah zal tot regen uws land geven teer stof en grof stof; van de hemel zal het op u neerdalen, totdat gij te gronde zijt gericht'*, (Deuteronomium 28:15,16,24).

7523. En zij zal zijn over de mens en over het beest; dat dit betekent die zijn uit het innerlijk en het uiterlijk boze, staat vast uit de betekenis van de mens, namelijk de aandoening van het goede en in de tegengestelde zin de begeerte van het boze; eender het beest; maar wanneer mens en beest wordt genoemd, dan wordt met de mens de innerlijke gemoedsaandoening of begeerte aangeduid en met het beest de uiterlijke, waarover nr. 7424.

Het innerlijk goede en eveneens het innerlijk boze, die met de mens worden aangeduid, zijn die dingen die van de bedoeling of van het einddoel zijn, want de bedoeling of het einddoel is het binnenste van de mens; het uiterlijk goede echter en eveneens het uiterlijk boze, die met het beest worden aangeduid, zijn die zaken die van het denken zijn en vandaar, wanneer niets in de weg staat, van de handeling.

Dat het uiterlijke wordt aangeduid met het beest, komt omdat de mens ten aanzien van zijn uiterlijke of natuurlijke mens niets anders is dan een beest; hij verheugt zich immers in het bezit van eendere begeerten en eveneens wellusten, alsmede de zucht naar en zinlijkheid; en dat het innerlijke wordt aangeduid met de mens, komt omdat de mens ten aanzien van de innerlijke of de geestelijke mens een mens is; daarin verheugt hij zich in het bezit van aandoeningen van het goede en het ware en wel zodanig als die zijn bij de engelen in de hemel en omdat hij door die innerlijke mens zijn natuurlijke of dierlijke mens regeert, die een beest is.

Dat het dier de aandoening van het goede is en in de tegengestelde zin de begeerte van het boze zie de nrs. 45, 46, 142, 143, 246, 714, 719, 776, 2179, 2180, 3218, 3519, 5198.

Deze dingen worden aangeduid met de mens en het beest, ook in de volgende plaatsen, bij Jeremia: *'Mijn toorn en Mijn ontsteking is uitgegoten over deze plaats, over de mens en over het beest'*, (Jeremia 7:20).

Bij dezelfde: *'Ik zal de bewoners van deze stad slaan en de mens en het beest; door een grote pest zullen zij sterven'*, (Jeremia 21:6).

Bij dezelfde: *'Het zal haar land stellen tot verlating, dat er geen inwoner in zal zijn, van de mens aan tot het beest toe hebben zij zich verwijderd, zijn zij heengegaan'*, (Jeremia 50:3).

Bij Ezechiël: *'Wanneer een land tegen Mij gezondigd zal hebben, door een overtreding te overtreden, zo zal Ik daaruit mens en beest uitroeien'*, (Ezechiël 14:13,19,21).

Bij dezelfde: *'Ik zal Mijn hand uitstrekken over Edom en Ik zal uit haar uitroeien mens en beest en Ik zal haar tot woestheid stellen'*, (Ezechiël 25:13).

Bij Zefanja: *'Ik zal mens en beest verteren, Ik zal verteren de vogelen der hemelen en de vissen der zee en de aanstoten met de goddelozen en Ik zal de mens uitroeien van de oppervlakten des lands'*, (Zefanja 1:3).

De mens en het beest voor het innerlijk en het uiterlijk goede in de volgende plaatsen; bij Jeremia: *'Ik heb gemaakt de aarde, de mens en het beest, door Mijn grote kracht'*, (Jeremia 27:5).

Bij dezelfde: *'Zie, de dagen zijn komende, gezegde van Jehovah, waarop Ik bezaaien zal het huis van Israël en het huis van Juda, met zaad des mensen en met zaad des beesten'*, (Jeremia 31:27).

Bij dezelfde: *'Verlating zal het land zijn, aldus dat er niet mens en beest zal zijn'*, (Jeremia 32:43).

Bij dezelfde: *'In de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem, die verwoest zijn, geen mens en geen inwoner en geen beest'*, (Jeremia 33:10; 51:62).

Bij David: *'Uw gerechtigheid zoals de bergen Gods, Uw gerichten een grote afgrond, mens en beest behoudt Gij, Jehovah'*, (Psalm 36:7).

Omdat met de mens en het beest die dingen werden aangeduid, stierven daarom *'de eerstgeboorten der Egyptenaren, zowel van de mensen als van de beesten'*, (Exodus 12:29); en werden daarom *geheiligd 'de eerstgeboorten, zowel van mens als van beest'*, (Numeri 18:15); en daarom werd eveneens krachtens een heilige ritus door de koning van Ninivé bevolen; *'dat zowel mens als beest zouden vasten en eveneens met zakken zouden worden bedekt'*, (Jonas 3:7,8).

7524. Tot een zweer, uitbottende met blaren; dat dit de vuilheden betekent met de lasteringen daaruit, staat vast uit de betekenis van de zweer, namelijk het vuile dat vanuit het boze is; en uit de betekenis van de blaren, namelijk de lasteringen die daaruit zijn; de zweren in het lichaam bij de mens, stemmen overeen met het vuil dat vanuit boosheid is en de blaren met de lasteringen; en zij zouden eveneens in elk boos mens zijn indien hij niet, zolang hij in de wereld is, in de staat was om het goede en ware van het geloof op te nemen; ter wille van die staat wordt het door de Heer gestuit dat zulke dingen vanuit het boze losbreken.

Dat de zweren de vuilheden met de lasteringen betekenen, blijkt ook bij Johannes: *'De eerste engel goot zijn fiool uit op aarde en er werd een boze en schadelijke zweer in de mensen die het merkteken van het beest hadden, de vijfde engel goot zijn fiool uit op de troon van het beest en zij lasterden de God des hemels vanwege de lasten en vanwege hun zweren'*, (Openbaring 16:2,11).

En bij Mozes: *'Jehovah zal u slaan met de zweer van Egypte en met spenen en met droge schurft en met krauwsel [gebreken], zodat gij niet kunt genezen; waardoor gij onzinnig zal worden vanwege de aanblik van de ogen waarmee gij zult aanschouwen. Jehovah zal u slaan met een boze zweer op de knieën en op de dijen, waarvan gij niet kunt genezen.*

Jehovah zal heen voeren u en uw koning die gij over u zult stellen, tot een natie die gij niet gekend hebt', (Deuteronomium 28:27,34-36); de zweer van Egypte staat voor de vuilheden met de lasteringen; en omdat de lasteringen eveneens worden aangeduid, wordt er gezegd dat hij onzinnig zal worden vanwege de aanblik van de ogen; hij die immers God lastert, is onzinnig; de geslachten van de zweren zijn: spenen, droge schurft, krauwsel en deze betekenen evenzovele geslachten van het valse vanuit het boze; vrijwel het eendere wordt aangeduid met de zweren op de knieën en de dijen; en omdat zij de valsheden betekenen, volgt onmiddellijk erna dat de koning die zij zullen aanstellen, zal worden heengevoerd; met de koning immers wordt het ware aangeduid en in de tegengestelde zin het valse, nrs. 1672, 2015, 2069, 3009, 4581, 4966, 5044, 6148.

De zweren van de melaatsheid, zoals: het gezwel, de etterbuil, de puist, de brand, de hoofdschurft, de vlecht, die worden genoemd bij (Leviticus 13:1) zijn eveneens zulke dingen, want de melaatsheid is in de geestelijke zin de ontwijding van het ware, nr. 6963.

Dat ook de wonden zulke dingen betekenen, blijkt bij Jesaja: *'Van de voetzool af tot het hoofd toe is in hetzelfde niet de ongereptheid, wond en striem en verse plage; zij zijn niet*

uitgedrukt en niet verbonden en niet met olie verzacht, (Jesaja 1:6) en bij David: *'Mijn ongerechtigheden zijn over mijn hoofd gegaan; mijn wonden zijn geheel verrot, weggekwijsd, vanwege mijn dwaasheid'*, (Psalm 38:5,6).

7525. In het gehele land van Egypte; dat dit het natuurlijk gemoed is, zie nr. 7522.

7526. En zij namen gloeiende as van de oven; dat dit de valsheden van de begeerten betekent, staat vast uit de betekenis van de gloeiende as van de oven, dus de valsheden van de begeerten, nr. 7519.

7527. En zij stelden zich voor farao; dat dit betekent in de tegenwoordigheid van hen die bestoken, staat vast uit de betekenis van zich voor iemand stellen, namelijk de tegenwoordigheid; en uit de uitbeelding van farao, dus zij die bestoken, nrs. 7107, 7110, 7126, 7142, 7220, 7228.

7528. En Mozes sprenkelde die naar de hemel; dat dit betekent dat die valsheden werden getoond aan hen in de hemel, staat vast uit wat eerder in nr. 7520 is gezegd, waar eerdere woorden staan.

7529. En er werd een zweer der blaren, uitbottende in de mens en in het beest; dat dit de vuilheden betekent met de lasteringen uit het innerlijk en uiterlijk boze, staat vast uit de betekenis van de zweer der blaren namelijk de valsheden met de lasteringen, nr. 7524; en uit de betekenis van de mens en het beest, namelijk het innerlijk en het uiterlijk boze, waarover nr. 7523.

7530. En de magiërs konden niet staan voor Mozes vanwege de zweer; dat dit betekent dat degenen niet tegenwoordig konden zijn die de Goddelijke orde hadden misbruikt door iets soortgelijks af te beelden in de uitwendige vorm, staat vast uit de betekenis van niet voor iemand kunnen staan, dus niet tegenwoordig kunnen zijn; en uit de betekenis van de magiërs, namelijk degenen die de Goddelijke orde misbruiken door iets dergelijks in de uitwendige vorm af te beelden, waarover de nrs. 7269, 7337; en uit de betekenis van de zweer, namelijk het vuil met de lasteringen, waarover eerder in nr. 7524.

7531. Omdat de zweer was in de magiërs; dat dit betekent dat eerdere vuile dingen uit hen voortgingen, staat vast uit wat eerder in nr. 7530 is gezegd.

7532. En in al de Egyptenaren; dat dit betekent zoals in hen die bestookten, staat vast uit de betekenis van de Egyptenaren, dus zij die bestoken, nrs. 7097, 7317.

7533. En Jehovah verstijfde het hart van farao; dat dit betekent dat zij hardnekkig volhielden, staat vast uit de betekenis van verstijven, verharden en verzwaren van het hart, namelijk de halsstarrigheid, waarover 7272, 7300, 7305.

Dat er wordt gezegd dat Jehovah diens hart verstijfde, betekent in de innerlijke zin dat niet Jehovah, maar zij zelf hun hart verstijfden, dat wil zeggen, hardnekkig volhielden; het is immers het boze bij de mens dat hem verstijft of halsstarrig maakt tegen de Goddelijke dingen en het boze komt uit de mens en het vloeit in uit de hel, niet echter uit de hemel; door de hemel uit de Heer vloeit niets anders in dan het goede; vanuit het goede kan niet en te minder uit het eigenlijke Goede Zelf, het boze voortgaan; het boze gaat voort uit zijn oorsprongen, namelijk uit die zaken die tegenstrijdig zijn met de liefde tot God en de liefde jegens de naaste; zulke oorsprongen zijn er bij de mens en geenszins bij God.

Daaruit blijkt dat waar wordt gezegd in het Woord dat God het boze berokkent, dit wordt gezegd volgens de schijn; maar hierover zie de nrs. 2447, 6991, 6997.

7534. En hij hoorde niet naar hen; dat dit betekent dat zij niet gehoorzaamden, staat vast uit de betekenis van niet naar iemand horen, dus niet gehoorzamen, zoals eveneens in de nrs. 7224, 7275, 7301, 7337, 7413.

7535. Gelijk als Jehovah tot Mozes sprak; dit betekent volgens de voorzegging, zoals eerder in de nrs. 7302, 7340, 7414, 7432.

7536. vers 13-18.

En Jehovah sprak tot Mozes: Sta morgen vroeg op en stel u voor farao en zeg tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëen: Zend Mijn volk en laten zij Mij dienen. Omdat ditmaal Ik ben zendende al Mijn plagen in uw hart en in uw knechten en in uw volk, deswege opdat gij weet dat er geen is zoals Ik in het ganse land. Omdat Ik nu Mijn hand zou zenden en u en uw volk slaan met pest en gij van het land uitgeroeid zou worden. Maar toch ter wille van dit heb Ik u doen staan, om u Mijn kracht te doen zien en deswege opdat Mijn Naam verteld worde in het ganse land. Nog verheft gij u tegen Mijn volk, in zoverre gij hen niet heenzendt. Zie, Ik doe regenen omtrent de tijd morgen een zeer zware hagel, welke niet geweest is zoals die in Egypte van de dag af dat het gegrond is en tot nu toe.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent opnieuw een onderricht over wat er gehandeld moet worden; sta morgen vroeg op en stel u voor farao, betekent de verheffing van de aandacht van degenen die bestoken, door de tegenwoordigheid; en zeg tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God van de Hebreëen, betekent het bevel door de Heer, Die de God van de Kerk is; zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen, betekent dat zij degenen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat zij de Heer hun God vereren; omdat ditmaal Ik ben zendende al Mijn plagen, betekent dat het zou kunnen gebeuren, dat alle boze gebeurtenissen die zouden komen, tegelijk op hen zouden instormen; in uw hart, betekent in het binnenste; in uw knechten en in uw volk, betekent in alle en de afzonderlijke dingen; daarom omdat gij weet dat er geen is zoals Ik in het ganse land, betekent aan hen bekend vandaar dat de Heer alleen God is; omdat Ik nu Mijn hand zou zenden, betekent dat alle gemeenschap weggenomen zou kunnen worden; en u en uw volk slaan met pest, betekent zo dus de totale verwoesting; en gij van het land uitgeroeid zou worden, betekent dat zo niet langer de gemeenschap zou zijn door de dingen die van de Kerk zijn; maar toch ter wille van dit heb Ik u doen staan, betekent dat de gemeenschap nog zou aanhouden en zij de staten krachtens de orde zouden doorlopen; om u Mijn kracht te doen zien, betekent opdat zij bemerken hoe groot de Goddelijke macht is; en daarom opdat Mijn Naam verteld zal worden in het gehele land, betekent opdat zo de Heer erkend zal worden als de enige God daar waar de Kerk is; nog verheft gij u tegen Mijn volk, betekent omdat hij nog niet daarvan aflaat degenen te bestoken die in het ware en het goede zijn; in zoverre gij hen niet heenzendt, betekent, en hen nog niet verlaat; zie, Ik doe regenen omtrent de tijd morgen een zeer zware hagel, betekent de valsheden die alles van de Kerk bij hen vernietigen; welke niet is geweest zoals die in Egypte van de dag af dat het gegrond is en tot nu toe, betekent dat een zodanige vernietiging niet bij anderen in het natuurlijk gemoed is.

7537. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit opnieuw een onderricht betekent over wat er gehandeld moet worden, zie nr. 7517.

7538. Sta morgen vroeg op en stel u voor farao; dat dit de verheffing betekent van de aandacht van degenen die bestoken, door de tegenwoordigheid, staat vast uit de betekenis van morgen vroeg opstaan, nr. 7435; uit de betekenis van zich stellen voor iemand, namelijk de tegenwoordigheid, nr. 7527; en uit de uitbeelding van farao, dus zij die bestoken, nrs. 7107, 7110, 7126, 7142, 7220, 7228.

7539. En zeg tot hem: Aldus sprak Jehovah, de God der Hebreëen; dat dit het bevel door de Heer betekent, Die de God van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van zeggen, wanneer het plaatsvindt door Jehovah of de Heer tot hen die in boosheden zijn en belagen, dus het bevel, nrs. 7036, 7310; uit de betekenis van de Hebreëen, namelijk degenen die van de Kerk zijn, dus de Kerk, nrs. 6675, 6684, 6738; dat het de Heer is Die die wordt verstaan, waar Jehovah in het Woord wordt genoemd, zie de nrs. 1343, 1736, 2921, 3023, 3035, 5041, 5663, 6280, 6281, 6303, 6905, 6945, 6956; dus is Jehovah de God der Hebreëen de Heer, Die de God van de Kerk is.

7540. Zend Mijn volk heen en laten zij Mij dienen; dat dit betekent dat zij degenen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat zij de Heer hun God zouden vereren, zie nr. 7500, waar eendere woorden staan.

7541. Omdat ditmaal Ik ben zendende al Mijn plagen; dat dit betekent dat het zou kunnen gebeuren dat alle boosheden die zouden komen, tegelijk op hen zouden instormen, staat vast uit de betekenis van de plagen, namelijk de boosheden; hier de boze dingen die zouden plaatsvinden, totdat zij geheel en al in de hel zouden worden geworpen; en daarom wordt er gezegd alle plagen; en uit de betekenis van zenden, namelijk instormen; de plagen of boosheden worden immers niet door Jehovah of de Heer binnengelaten, maar zij stormen binnen vanuit het boze zelf; het kwaad immers draagt in het andere leven de straf met zich en heeft haar als het ware in zich, nrs. 696, 697, 1857, 6559; vandaar komt het, dat met Ik ben zendende al Mijn plagen, wordt aangeduid dat alle boosheden op hen zouden instormen. Het is volgens de orde dat de ene plaag de andere volgt en de bozen zo geleidelijk in de hel worden geworpen; en daarom wordt hier gezegd, dat het zou kunnen gebeuren dat zij tegelijk zouden binnenstormen.

Omdat de mens van de Kerk geen erkenning heeft ten aanzien van de staat van het leven na de dood, gelooft hij dat de mens na het leven in het lichaam terstond of in de hemel verheven, of in de hel geworpen wordt, terwijl dit toch geleidelijk plaatsvindt, hoewel dit gebeurt met veel verscheidenheid bij ieder mens ten aanzien van de tijd en ten aanzien van de staat van hem; bij de goeden die in de hemel verheven moeten worden, wordt geleidelijk het boze gescheiden en zij worden met het goede gevuld volgens het in de wereld verworven vermogen van opnemen; en bij de bozen, die in de hel geworpen moeten worden, wordt geleidelijk het goede gescheiden en zij worden geleidelijk met het boze gevuld, volgens het in de wereld verworven vermogen van opnemen.

Bovendien treedt de mens in het andere leven nieuwe staten binnen en ondergaat hij veranderingen; zij die in de hemel worden geheven en daarna wanneer zij verheven zijn, worden vervolmaakt tot in het eeuwige; zij echter die in de hel worden geworpen en daarna wanneer zij daarin zijn, krijgen aanhoudend zwaardere boosheden te verduren en wel totdat zij het niet meer wagen iemand het boze aan te doen; en daarna blijven zij in de hel tot in het eeuwige; zij kunnen niet daaruit gehaald worden, omdat het hun niet gegeven kan worden om iemand het goede te willen, maar alleen niet het boze te doen uit vrees voor straf, terwijl toch de begeerte aanblijft.

7542. In uw hart; dat dit betekent in het binnenste, staat vast uit de betekenis van het hart, namelijk dat wat van de wil is, dus dat wat van de liefde is, nrs. 2930, 3313, 3888, 3889; dus dat wat van het leven zelf is, want de liefde maakt, omdat zij van de wil is, het leven zelf; vandaar komt het dat met het hart het binnenste wordt aangeduid.

Het binnenste bij de goeden is de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste; het binnenste bij de bozen echter is de liefde van zich of de eigenliefde en de liefde van de wereld; het is dit binnenste dat hier wordt verstaan; de dingen die rondom het binnenste zijn en als het ware de omtrekken samenstellen, zijn de boosheden met de valsheden die begunstigen; en deze zijn in die orde gesteld waarin zij begunstigen.

In het andere leven worden deze dingen afgewikkeld volgens de orde waarin zij geschikt zijn; eerst gaan de dingen voort die de laatste omtrekken innemen, daarna die welke de meer innerlijke innemen en tenslotte wordt het binnenste geopenbaard; vandaar komt het, dat de mens in het andere leven verscheidene staten doorloopt en dat de bozen bij graden geleidelijk de plagen binnengaan, voordat zij in de hel worden geworpen, volgens datgene wat eerder is gezegd.

Het binnenste waartoe zij tenslotte geraken, is de hel zelf bij hen, want het is het boze zelf dat van hun liefde was geweest, dus het einddoel ter wille waarvan zij alles hadden bedreven en dat zij in de wereld het diepst van binnen hadden verborgen.

7543. In uw knechten en in uw volk; dat dit betekent in alle en de afzonderlijke dingen, staat vast uit de betekenis van de knechten en het volk, namelijk allen en de afzonderlijken, dus alle en de afzonderlijke dingen, waarover nr. 7396.

7544. Opdat gij weet dat er geen is zoals Ik in het ganse land; dat dit betekent aan hen bekend dat alleen de Heer God is, staat vast uit wat eerder is gezegd in nr. 7401.

7545. Omdat Ik nu Mijn hand zou zenden; dat dit betekent dat de gemeenschap weggenomen zou kunnen worden, staat vast uit de betekenis van de hand, dus de macht, waarover de nrs. 4931- 4937, 6292, 6947, 7188, 7189, 7518; en dat de hand van Jehovah de almacht is, nrs. 878, 3387, 7518; vandaar is de hand zenden, de macht tonen en uit de almacht dat doen; de almacht wordt daarmee beschreven dat Hij alle plagen zou kunnen zenden in zijn hart, in zijn knechten en in zijn volk, waarmee wordt aangeduid dat al het boze tegelijk zou binnenstormen en dat zo de verbinding met alle dingen in de hemel zou worden weggenomen.

Dit van de macht wordt met deze woorden hiermee aangeduid; hoe het met deze verbinding is gesteld, is eerder gezegd, namelijk dat zij die de rechtschapenen in het andere leven belagen, degenen zijn die in de wereld in de Kerk zijn geweest en het Woord hebben gelezen en de leerstellingen van hun geloof van hun Kerk hebben geweten en eveneens hebben beleden, maar het leven van het boze hebben geleefd; zolang zij in het andere leven de punten van hun geloof onthouden, hebben zij gemeenschap met de hemel en zolang kunnen zij niet in de hel worden geworpen; daarom worden die zaken hun bij graden afgenomen; en wanneer die zijn afgenomen, dan hebben zij niet langer datgene wat hen opgeheven houdt, maar dan vallen zij neer of in de diepte, als gewichten zonder ondersteuning of zoals vogels met afgesneden vleugels.

Hieruit staat vast wat daaronder wordt verstaan dat hun de gemeenschap wordt afgenomen.

7546. En u en uw volk slaan met pest; dat dit dus de totale verwoesting betekent, staat vast uit de betekenis van de pest, namelijk de verwoesting van het goede en het ware, nr. 7505; hier de totale verwoesting, omdat er wordt gezegd dat farao en zijn volk daarmee geslagen zou worden; eerder echter in het derde vers, dat het vee geslagen zou worden; vandaar wordt daar

met de pest niet de totale verwoesting aangeduid, maar de verwoesting in het algemeen ten aanzien van de dingen die van het ware en het goede van de Kerk zijn en die uiterlijk zijn.

7547. En gij van het land uitgeroeid zou worden; dat dit betekent dat zo niet langer de gemeenschap zou zijn door de dingen van de Kerk, staat vast uit de betekenis van uitgeroeid worden, wanneer dit wordt gezegd van de dingen van de Kerk, dus afgescheiden worden; en wanneer zij worden afgescheiden of wanneer er niet langer verbinding is door de dingen van de Kerk met de hemel, dan valt de mens in de hel; en dit is uitgeroeid worden, zie nr. 7545; en uit de betekenis van het land, namelijk de Kerk, nrs. 662, 1067, 1262, 1733, 1850, 2117, 2118, 2571, 2928, 3355, 4535, 4447, 5577.

7548. Maar toch ter wille van dit heb Ik u doen staan; dat dit betekent dat de gemeenschap nog zou aanhouden en zij de staten krachtens de orde zouden doorlopen, staat vast uit de betekenis van doen staan, wanneer het wordt gezegd ten aanzien van de plagen of de boosheden, dat zij niet tegelijk zouden binnenstormen, nr. 7541; en ten aanzien van de gemeenschap met de hemel, dat hun die niet zou worden afgenomen, nr. 7545, namelijk dat de gemeenschap nog zou aanhouden, dus dat zij de staten krachtens de orde zouden doorlopen, dat wil zeggen, dat zij bij graden geleidelijk verwoest zouden worden, nr. 7541.

7549. Om u Mijn kracht te doen zien; dat dit betekent opdat zij bemerken hoe groot de Goddelijke macht is, staat zonder ontvouwing vast.

7550. En deswege opdat Mijn Naam verteld zal worden in het gehele land; dat dit betekent dat zo de Heer erkend zal worden als de enige God daar waar de Kerk is, staat vast uit de betekenis van de Naam, dus alles in één samenvatting waarmee de Heer wordt vereerd, nrs. 2724, 3006, 6674; en omdat het meest wezenlijke van de eredienst de erkenning is dat de Heer de enige God is en dat Zijn Menselijke Goddelijk is en dat uit Hem alles van het geloof en van de liefde voortgaat, wordt daarom met het verteld worden van de Naam van Jehovah aangeduid dat de Heer als de enige God moet worden erkend; dat het Goddelijk Menselijke van de Heer de Naam van Jehovah is, zie de nrs. 2628, 6887; en uit de betekenis van het land, dus de Kerk, nr. 7547.

Dat Jehovah of de Heer hier en in verscheidene andere plaatsen wil dat Zijn kracht en Macht verschijnt en dat Zijn Naam verteld zal worden en elders dat Hij nederig vereerd en aanbeden zal worden, heeft de schijn alsof Hij vertoon wil maken met Zijn heerlijkheid en alsof Hij de aanbidding ter wille van Zich liefheeft, maar hiermee is het geheel anders gesteld; het is niet ter wille van Zichzelf, maar ter wille van het menselijk geslacht, niet uit zelfverheerlijking, maar uit liefde; Hij wil immers met het menselijk geslacht verbonden worden en aan de mensen het eeuwige leven en de eeuwige gelukzaligheid geven; en dit kan niet plaatsvinden, tenzij de mens in een nederige eredienst is; en een nederige eredienst is er niet indien de mens niet erkent en gelooft, dat hijzelf stof en as is, dat wil zeggen, alleen maar het boze en dat Jehovah of de Heer de Grootste en de meest Heilige is en dat hij het niet waagt om Hem te naderen uit zichzelf; wanneer de mens in zo'n nederige eredienst is, dan kan de Heer met het leven van Zijn Liefde invloeden en de hemel en de eeuwige gelukzaligheid geven. Dit is de oorzaak waarom Jehovah of de Heer zo grotelijks Zijn Macht en Heerlijkheid in het Woord verheft.

7551. Nog verheft gij u tegen Mijn volk; dat dit betekent omdat hij nog niet daarvan aflat degenen te belagen die in het ware en het goede zijn, staat vast uit de betekenis van zich nog verheffen, namelijk nog niet daarvan aflaten om te bestoken; want degenen die bestoken, geloven dat zij heersen over hen die bestookt worden, wanneer zij hen in angst en nog niet

bevrijd zien en verder wanneer zij zichzelf gewaarschuwd zien; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier Mijn volk zijn, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, of wat hetzelfde is, zij die in het ware en het goede zijn, waarover de nrs. 4286, 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223.

7552. In zoverre gij hen niet heenzendt; dat dit betekent en hen nog niet verlaat, staat vast uit de betekenis van heenzendende, dus verlaten, zoals eerder meerdere malen.

7553. En Ik doe regenen omtrent de tijd morgen een zeer zware hagel; dat dit betekent de valsheden die alles van de Kerk bij hen vernietigen, staat vast uit de betekenis van de regen van hagel, namelijk de valsheden uit het boze, die de waarheden en goedheden van het geloof vernietigen, dus die zaken die van de Kerk zijn.

Dat de regen van hagel dit betekent, komt omdat zij zoals stenen zijn en zowel mensen als dieren vernietigen en tevens de oogst van het veld en eveneens omdat de hagelstenen koud zijn.

De regen betekent in het algemeen de zegen en in de tegengestelde zin de vervloeking, nr. 2445; wanneer die de zegen betekent, betekent die de invloeiing en de opnemings van het ware dat van het geloof is en van het goede dat van de naastenliefde is, want dat is de zegen; wanneer die echter de vervloeking betekent, betekent die het valse dat tegen het ware van het geloof is en het boze dat tegen het goede van de naastenliefde is, want deze zijn de vervloeking; de regen van hagel echter betekent in het algemeen de vervloeking, dus die van het valse uit het boze en wel van het valse uit het boze tegen het ware en het goede van de Kerk; deze betekent de regen van hagel in de volgende plaatsen; bij Ezechiël: *'Ik zal met Gog twisten door pest en door bloed; en Ik zal een overstromende regen en hagelstenen, vuur en zwavel doen regenen op hem en op zijn vleugels en op de vele volken die met hem zijn'*, (Ezechiël 38:22); Gog staat voor de uiterlijke eredienst gescheiden van de innerlijke, dus voor degenen die in het uiterlijke alles van de Goddelijke eredienst stellen, terwijl de naastenliefde is uitgeblust; de hagelstenen staan voor de valsheden vanuit het boze.

Bij dezelfde: *'Mijn hand zij tegen de profeten die ijdelheid zien en leugen voorzeggen; zeg tot hen die het loze pleisteren, dat zij vallen zal; er zal een overstromende regen geschieden, waarbij gij, o hagelstenen, zult vallen en een wind van stormen zal doorbreken'*, (Ezechiël 13:9,11); de profeten die ijdelheid en leugen voorzeggen, staan voor degenen die het boze en het valse leren; zij die het loze pleisteren, staan voor hen die valsheden verzinnen en die zoals waarschijnlijk maken en deze worden hagelstenen genoemd vanwege de valsheden; maar de hagel wordt hier en in de eerder aangevoerde plaats in de oorspronkelijke taal met een ander woord uitgedrukt, dat grote hagel betekent.

Bij Jesaja: *'Dan zal Jehovah de heerlijkheid van Zijn stem doen horen en de arm van Hem zal de rust zien, in de verontwaardiging van de toorn en een vlam van verterend vuur, met verstrooiing en overstroming en hagelsteen'*, (Jesaja 30:30,31); de hagelsteen staat daar voor de verwoesting van het ware door het valse.

Bij dezelfde: *'Zie, sterk en fors is de Heer, zoals een overstroming van hagel, een storm van slachting, zoals een overstroming van sterke overstromende wateren zal Hij ter aarde neerwerpen met de hand; de hagel zal de toevlucht van de leugen omkeren en de schuilplaats van de wateren zullen zij overstromen'*, (Jesaja 2:2,17); de overstroming staat voor de onderdompeling in het valse en zo voor de verwoesting van het ware, nrs. 705, 739, 790, 5725, 6853; de overstroming van hagel staat voor de vernietiging van het ware door valsheden.

Bij David: *'Hij sloeg met hagel hun wijnstok en hun wilde vijgenbomen met zware hagel; en Hij gaf hun beest aan de hagel over en hun kudden vee aan de vurige kolen; Hij zond onder hen de ontsteking van Zijn toorn'*, (Psalm 78:47-49).

Bij dezelfde: *‘Hij maakte hun regens tot hagel, vlamtig vuur in hun land en Hij sloeg hun wijnstok en hun vijgenboom en Hij verbrak de boom van hun grens’*, (Psalm 105:32,33); de hagel en de regen staat voor de verwoesting van het ware en het goede door de valsheden vanuit het boze, de wijnstok voor het ware en het goede van de innerlijke Kerk, de vijgenboom voor de waarheden en de goedheden van de uiterlijke Kerk.

Bij dezelfde: *‘Die sneeuw geeft zoals wol, de rijp strooit zoals tof, die Zijn hagel heenwerpt zoals stukken; wie zal bestaan voor Zijn koude’*, (Psalm 147:16,17); de hagel voor de valsheden vanuit het boze.

Bij dezelfde: *‘Duisternis zette Hij tot Zijn schuilplaats, Zijn omtrekken tot Zijn tent, de duisternis van de wateren, de wolken van de hemelen; van de glans vóór Hem gingen de wolken voorbij, met hagel en kolen van vuur; Jehovah donderde in de hemelen en de Allerhoogste gaf Zijn stem, hagel en kolen van vuur, aldus dat Hij pijlen uitzond en hen verstrooide’*, (Psalm 18:12-15); de hagel staat voor de valsheden vanuit het boze, die het ware en het goede verwoesten.

Bij Johannes: *‘De eerste engel heeft gebazuind en er is geworden hagel en vuur gemengd met bloed en het viel op de aarde, aldus dat het derde deel der bomen is verbrand en al het groene gras is verزند’*, (Openbaring 8:7); de hagel staat voor de valsheden vanuit het boze; het vuur gemengd met bloed staat voor het boze van de begeerten met de vervalste waarheden; de bomen die zijn verbrand, staan voor de erkenningen van het ware die te gronde zijn gericht door het boze van de begeerten; het groene gras, dat is verزند, staat voor de wetenschappelijke dingen van het ware, die ook te gronde zijn gericht; dat het vuur het boze van de begeerten is, zie de nrs. 1297, 1861, 2446, 5071, 5115, 6314, 6832, 7324; dat het bloed het vervalste ware is, nrs. 4735, 6978, 7317, 7326; dat de bomen de erkenningen zijn, nrs. 2722, 2872.

Bij Jozua: *‘Het geschiedde toen zij vluchtten voor Israël, in de afgang van Beth-Horon, toen wierp Jehovah op hen grote stenen uit de hemelen tot Azeka toe, opdat zij stierven; daar waren er meer die van de hagelstenen stierven, dan die de zonen Israëls doodden met het zwaard’*, (Jozua 10:11); daar wordt gehandeld over de vijf koningen die tegen Gibeon waren; door die koningen en door hun volk werden degenen uitgebeeld die in valsheden vanuit het boze zijn; vandaar stierven zij door de hagelstenen; de stukken hagel worden stenen genoemd, omdat stenen ook valsheden betekenen.

Hieruit blijkt wat met de hagel en de hagelstenen wordt aangeduid, namelijk het valse vanuit het boze en omdat dit wordt aangeduid, wordt de verwoesting van het ware en goede aangeduid, want door de valsheden vanuit het boze vindt die verwoesting plaats.

7554. Welke niet is geweest zoals die in Egypte, van de dag af dat het gegrond is en tot nu toe; dat dit betekent dat een zodanige vernietiging niet bij anderen in het natuurlijk gemoed is, staat vast uit de betekenis van de hagelregen, met betrekking waartoe deze dingen zijn gezegd, namelijk de vernietiging van het ware door het valse, nr. 7553; en uit de betekenis van het land van Egypte, dus het natuurlijk gemoed, nr. 5276, 5278, 5280. 5288, 5301.

Dat van de dag af dat het gegrond is en tot nu toe, is dat er bij anderen zoiets niet is, komt omdat de dag de staat betekent en de grondvesting de hoedanigheid ervan en Egypte het natuurlijk gemoed in het algemeen.

Dat zo’n vernietiging niet bij anderen is, zoals die is bij degenen die de rechtschapenen in het andere leven belagen, komt omdat zij die bestoken, in de wereld van de Kerk zijn geweest, nrs. 7317, 7502; het zijn degenen die het geheugen, dat van het natuurlijk gemoed is, hebben gevuld met zulke dingen die van het geloof uit het Woord en uit de leer van hun Kerk zijn en toch daartegen hebben geleefd; en daarom worden, wanneer die worden verwoest, dan die geloofszaken, uitgerukt en tegelijk daarmee de vele punten die daarmee samenhangen; vandaar diepe en afgrijselijke holten en groeven; de boosheden van de begeerten kunnen niet

anders dan ook op de een of andere wijze daaraan toegevoegd zijn en eveneens de valsheden; omdat die beide niet tezamen kunnen zijn, is het duidelijk dat zij, indien zij niet gescheiden kunnen worden, naar de grenzen worden uitgeworpen, waarvandaan van binnen leegten ontstaan die erg stinken; alle vieze geuren immers zijn vanuit boze dingen vermengd met goede en vanuit valsheden gemengd met waarheden; een en ander vindt niet plaats bij hen die buiten de Kerk zijn, want zij hebben niets ten aanzien van de waarheden vanuit het Woord geweten.

Dit wordt daarmee aangeduid dat een zodanige vernietiging niet bij anderen in het natuurlijk gemoed is.

7555. vers 19-21.

En nu, zend, vergader uw vee en al wat gij in het veld hebt; alle mens en beest dat in het veld gevonden zal worden en niet in het huis verzameld zal worden en de hagel zal op die neerdalen en zij zullen sterven. En die het woord van Jehovah vreesde onder farao's knechten, die deed zijn knechten en zijn vee tot de huizen vluchten. En die zijn hart niet zette tot het woord van Jehovah en hij liet zijn knechten en zijn vee in het veld.

En nu, zend, vergader uw vee, betekent dat het ware van het goede verzameld moet worden; en al wat gij in het veld hebt, betekent dat wat van de Kerk is; alle mens en beest, betekent het innerlijk en het uiterlijk goede; dat in het veld gevonden zal worden, betekent wat van de Kerk is; en niet in het huis verzameld zal worden, betekent wat niet wordt bewaard; en de hagel zal op die neerdalen en zij zullen sterven, betekent dat het door het valse geheel en al vernietigd zal worden; en die het woord van Jehovah vreesde onder farao's knechten, betekent de dingen in het natuurlijk gemoed die van de Heer waren; die deed zijn knechten en zijn vee tot de huizen vluchten, betekent dat zij werden weggeborgen en bewaard in de innerlijke dingen; en die zijn hart niet zette tot het woord van Jehovah, betekent de dingen die niet van de Heer waren; en hij liet zijn knechten en zijn vee in het veld, betekent dat zij niet werden weggeborgen en bewaard.

7556. En nu zend, vergader uw vee; dat dit betekent dat het ware van het goede verzameld moet worden, staat vast uit de betekenis van vergaderen, dus verzamelen; en uit de betekenis van het vee, namelijk het goede van het ware en eveneens het ware van het goede, nrs. 6016, 6045; wat het ware van het goede en het goede van het ware is, zie de nrs. 2063, 3295, 3332, 3669, 3688, 3882, 4337, 4353, 4390, 5526, 5733.

In dit vers en in de beide volgende wordt gehandeld over het goede en het ware, die door de Heer worden bewaard, ook bij de bozen; het goede en het ware immers die niet aan de boze en valse dingen zijn toegevoegd, wordt niet verwoest, maar door de Heer weggeborgen in de innerlijke dingen om er naderhand gebruik van te maken en dan tevoorschijn wordt gehaald.; het bewaren van het goede en het ware bij de mens door de Heer, wordt met overblijfselen in het Woord aangeduid, waarover de nrs. 468, 530, 560, 576, 661, 798, 1738, 1906, 5135, 5342, 5344, 5897, 5898, 5899, 6156.

7557. En al wat gij in het veld hebt; dat dit betekent wat van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van het veld, namelijk de Kerk, waarover de nrs. 2971, 3317, 3766, 4440, 4443, 7502.

7558. Alle mens en beest; dat dit het innerlijk en het uiterlijk goede betekent, staat vast uit de betekenis van de mens en het beest, dus het innerlijk en het uiterlijk goede, nrs. 7424, 7523.

7559. Dat in het veld gevonden zal worden; dat dit betekent wat van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van het veld, dus de Kerk, nr. 7557.

7560. En niet in het huis verzameld zal worden; dat dit betekent wat niet wordt bewaard, staat vast uit de betekenis van niet in het huis verzameld worden, dus niet bewaard worden; het huis immers is het innerlijk-natuurlijk gemoed, waar het goede met het ware is; verder is het eveneens het redelijk gemoed en vandaar de mens zelf, waarover de nrs. 3538, 4973, 5023, 7353; vandaar is in huis verzameld worden, naar binnen toe verzameld worden en daar weggeborgen worden.

Dat het goede en het ware van binnen worden weggeborgen en daar bewaard door de Heer, ook bij de bozen, is opdat er toch iets menselijks overblijft; de mens is immers zonder deze dingen geen mens; de dingen die worden weggeborgen en bewaard, zijn het goede en het ware; daardoor is er gemeenschap met de hemel; en voor zoveel de mens gemeenschap heeft met de hemel, zoveel is hij mens.

Er is weliswaar een verbinding met de bozen, ook van hen die in de hel zijn, met de hemel, maar niet een of andere verbinding door het goede en het ware, want zodra het goede en het ware neervloeien uit de hemel en in de hel komen, worden die verkeerd in het boze en het valse; vandaar wordt die verbinding direct verbroken; zo is die vergemeenschap; maar door het goede en het ware die in de innerlijke dingen worden weggeborgen en bewaard, is er verbinding, maar de waarheden en goedheden daar bij de bozen bewerken niet meer dan dat zij kunnen redeneren en vanuit het zinlijke denken en vandaar spreken en zo het valse bevestigen en het boze verdedigen; meer kan er bij hen niet door de weggeborgen en bewaarde goedheden en waarheden worden uitgelaten, want indien er meer werd uitgelaten, zouden de waarheden en de goedheden vergaan en dan zouden zij niets menselijks over hebben.

7561. En de hagel zal op die neerdalen en zij zullen sterven; dat dit betekent dat het door het valse geheel en al vernietigd zal worden, namelijk dat wat van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van de hagel, namelijk het valse vanuit het boze en vandaar de verwoesting van het goede en het ware door de valsheden, nr. 7553; en uit de betekenis van sterven, te weten ophouden te zijn, nrs. 494, 6587, 6593; en omdat het wordt gezegd ten aanzien van de verwoesting van het goede en ware, is het vernietigd worden.

7562. En die het woord van Jehovah vreesde onder farao's knechten; dat dit de dingen in het natuurlijk gemoed betekent die van de Heer waren, staat vast uit de betekenis van hem die het woord van Jehovah vreest, dus de dingen die van de Heer zijn; onder degene die vreest wordt immers in de innerlijke zin niet een persoon verstaan die vreest, maar een zaak; dat in de hemel de idee van een persoon wordt verkeerd in de idee van een zaak, zie de nrs. 5225, 5287, 5434; daarom wordt er onder degene die het woord van de Heer vreest, het goede en het ware verstaan die uit de Heer zijn; en uit de betekenis van farao's knechten, namelijk dat wat van het natuurlijk gemoed is; dat farao het natuurlijke in het algemeen is, zie de nrs. 5160, 5799; vandaar zijn diens knechten dat wat in het natuurlijke is, of wat hetzelfde is, dat wat in het natuurlijk gemoed is; want de dingen die in het natuurlijke zijn, waaruit de mens denkt en besluit, stellen zijn gemoed samen.

Welke dingen in het gemoed van de Heer zijn en die niet ván de Heer zijn, zie nr. 7564.

7563. Die deed zijn knechten en zijn vee tot de huizen vluchten; dat dit betekent dat zij werden weggeborgen en bewaard in de innerlijke dingen, staat vast uit de betekenis van de knechten, dus datgene wat in het natuurlijk gemoed is, nr. 7562; uit de betekenis van het vee, dus het ware en het goede, nr. 7556; en uit de betekenis van de huizen, te weten de dingen die

van binnen in de mens zijn, waar het goede en het ware wordt weggeborgen door de Heer en bewaard, nr. 7560.

Daaruit blijkt, dat met die deed zijn knechten en zijn vee tot de huizen vluchten, wordt aangeduid dat de waarheden en de goedheden die in het natuurlijk gemoed zijn, dus die welke van de Heer zijn, verzameld werden en weggeborgen en bewaard in de innerlijke dingen.

7564. En die zijn hart niet zette tot het woord van Jehovah; dat dit de dingen betekent die niet van de Heer waren, staat vast uit wat eerder in nr. 7562 is ontvouwd, waar hij die het woord van Jehovah vreest, de dingen betekent die van de Heer waren, vandaar betekent omgekeerd hij die het hart niet zette tot het woord van Jehovah, de dingen zijn die niet van de Heer waren.

De goede en ware dingen zijn òf wel òf niet van de Heer; die van de Heer zijn die waarbij de mens ter wille van de naaste weldoet en ter wille van het vaderland, van de Kerk en ter wille van het rijk van de Heer, dus ter wille van het ware en goede zelf en vooral ter wille van de Heer; het zijn deze goedheden en waarheden die van de Heer zijn; maar de ware en goede dingen die niet van de Heer zijn, zijn die zaken die de mens doet ter wille van zich als einddoel en ter wille van de wereld als einddoel; deze verschijnen soms in de uiterlijke vorm als eerdergenoemde, maar zij verschillen in de innerlijke vorm geheel en al; want deze leiden naar zichzelf toe en eerdergenoemde van zichzelf af.

De waarheden en goedheden die niet van de Heer zijn, zijn voor het merendeel ook die zaken die de mens doet in een staat van rampspoed, ziekte, smart en vrees en niet in een vrije staat of toestand, want deze zijn eveneens ter wille van zichzelf.

Alle waarheden en goedheden vloeien weliswaar uit de Heer in, maar wanneer die bij de mens naar zichzelf worden toegebogen, dan worden die van de mens en niet van de Heer en eigen van de mens naar wie zij worden toegebogen, want zij worden de goedheden van de liefde van zich en van de wereld.

Zodanig zijn de goede dingen van alle bozen onder elkaar.

Hieruit blijkt welke goedheden en waarheden worden verstaan onder de goedheden en de waarheden van de Heer en onder die welke niet van de Heer zijn.

7565. En hij liet zijn knechten en zijn vee in het veld; dat dit betekent dat zij niet werden weggeborgen en bewaard, staat vast uit de betekenis van in het veld gelaten worden, dus vergaan door de valsheden vanuit het boze, die worden aangeduid met de hagel, ten gevolge waarvan zij zouden sterven, nrs. 7559 – 7561; deze zijn het die niet werden weggeborgen en bewaard en het zijn die waarheden en goedheden die niet van de Heer zijn, nr. 7564; met de knechten worden diegenen aangeduid die in het natuurlijk gemoed zijn, nrs. 7562, 7563; en met vee de waarheden en goedheden die, omdat zij niet van de Heer zijn, niet in de innerlijke dingen kunnen worden weggeborgen.

7556. vers 22-26.

En Jehovah sprak tot Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel en er zal hagel zijn in het gehele land van Egypte, over de mens en over het beest en over al het kruid des velds in het land van Egypte. En Mozes strekte zijn stok uit tot de hemel en Jehovah gaf stemmen en hagel en het vuur wandelde tot het land en Jehovah deed hagel regenen op het land van Egypte. En er was hagel en vuur tegelijk wandelende in het midden van de hagel, zeer zwaar, welke niet geweest was zoals die in het gehele land van Egypte, sedert dat het tot een natie geweest is. En de hagel sloeg in het gehele land van Egypte alles wat in het veld was, van de mens en tot het beest toe en al het kruid des velds sloeg de hagel en verbrak alle boom des velds. Alleen in het land Gosen, waar de zonen Israëls waren, was geen hagel.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent het bevel; strek uw hand uit naar de hemel, betekent het wenden en de toenadering van de hemel; en er zal hagel zijn in het gehele land van Egypte, betekent het valse in het natuurlijk gemoed dat vernietigt; over de mens en over het beest, betekent het innerlijk en het uiterlijk goede; en over al het kruid van het veld in het land van Egypte, betekent al het ware van de Kerk in het natuurlijk gemoed; en Mozes strekte zijn stok uit tot de hemel, betekent de gemeenschap met de hemel; en Jehovah gaf stemmen, betekent het terugtreden en de afscheiding van de gemeenschap met hen die in het goede en het ware zijn; en hagel, betekent de valsheden die vernietigen; en het vuur wandelde tot het land, betekent het boze van de begeerten; en Hij deed hagel regenen op het land van Egypte, betekent het natuurlijk gemoed, dat in beslag is genomen door de valsheden van het boze; en er was hagel en vuur tegelijk wandelende in het midden van de hagel, zeer zwaar, betekent de overredingen van het valse tezamen met de begeerten van het boze; welke niet geweest was zoals die in het gehele land van Egypte, betekent dat de anderen niet een zodanige staat van het natuurlijk gemoed hebben; sedert het tot een natie geweest is, betekent van de dag aan waarop het gemaakt was om het goede en daaruit het ware te kunnen toelaten; en de hagel sloeg in het gehele land van Egypte, betekent dat het valse de dingen vernietigde die in het natuurlijk gemoed zijn; alles wat in het veld was, betekent alles wat van de Kerk was; van de mens af en tot het beest toe, betekent het innerlijk en het uiterlijk goede ervan; en al het kruid van het veld sloeg de hagel, betekent dat die valsheden al het ware van de Kerk vernietigden; en verbrak alle boom des velds, betekent ook alle erkentnissen van het ware en het goede van de Kerk; alleen in het land Gosen, waar de zonen Israëls waren, was geen hagel, betekent niet daar, waar degenen waren die van de geestelijke Kerk waren.

7567. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit het bevel betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, dus het bevel, nrs. 7936, 7107, 7310.

7568. Strek uw hand uit naar de hemel, betekent dat dit het wenden en de toenadering van de hemel betekent, staat vast uit de betekenis van de hand uitstrekken, namelijk toewenden, want door het uitstrekken van de hand, wordt toegewend en getoond; en uit de betekenis van de hemel, namelijk de engelenhemel; en omdat iemand, wanneer de hemel wordt toegewend en die aan hem wordt getoond, en ook daarop de blik en de gedachte vestigt, wordt vandaar ook de nadering aangeduid, want elke nadering in de geestelijke wereld vindt plaats door de bepaling van de gedachte; hoe het hiermee is gesteld, is weliswaar eerder in nr. 7519 gezegd, maar omdat het zulke zaken zijn die in de wereld onbekend zijn, is het geoorloofd dit nogmaals in het kort toe te lichten.

Wanneer de een of andere verandering van staat zal plaatsvinden bij de bozen die verwoest moeten worden, zoals bij dezen, over wie in deze hoofdstukken wordt gehandeld, dan vindt die verandering plaats door een meer tegenwoordige invloeiing van het goede en ware uit de hemel; hoe dichter immers de hemel op hen toetreedt, des te meer worden de innerlijke boosheden en valsheden bij hen opgewekt; want het goede en het ware uit de hemel dringen naar de innerlijke dingen door en des te dieper naarmate de hemel nadert; vandaar komt het dat de helsen niet dicht op enig hemels gezelschap durven toetreden, maar dat zij terugwijken zoveel als zij kunnen; zie de nrs. 4225, 4226, 4299, 4533, 4674, 5057, 5058, 7519.

Hieruit nu blijkt wat er wordt verstaan onder het toekeren en het naderen van de hemel, dat daarmee wordt aangeduid dat Mozes de hand naar de hemel zou uitstrekken; nu wordt immers een nieuwe staat beschreven, namelijk de staat van de valsheden vanuit het boze, die alle goedheden en waarheden van de Kerk vernietigen bij hen die bestoken; en omdat deze staat ontstaat door een meer tegenwoordige invloeiing van het ware uit het Goddelijke en

tegelijk door het toetreden van de hemel, wordt daarom tot Mozes gezegd dat hij de hand naar de hemel zou uitstrekken.

7569. En er zal hagel zijn in het gehele land van Egypte; dat dit het valse in het natuurlijk gemoed betekent, dat vernietigt, staat vast uit de betekenis van de hagel, namelijk het valse vanuit het boze, dat vernietigt, dus al het goede en het ware van de Kerk, nr. 7553; en uit de betekenis van het land van Egypte, te weten het natuurlijk gemoed, waarover de nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

7570. Over de mens en over het beest; dat dit het innerlijk en het uiterlijk goede is, staat vast uit de betekenis van de mens en het beest, namelijk het innerlijk en het uiterlijk goede, nrs. 7424, 7523, 7558.

7571. En over al het kruid van het veld in het land van Egypte; dat dit al het ware van de Kerk in het natuurlijk gemoed betekent, staat vast uit de betekenis van het kruid, namelijk het ware, waarover hierna; uit de betekenis van het veld, dus de Kerk, nr. 7557; en uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk het natuurlijk gemoed, nr. 7569.

Dat het kruid het ware betekent, komt omdat het land de Kerk betekent en verder eveneens het veld; al de opbrengst daaruit betekent of het ware dat van het geloof is, of het goede dat van de naastenliefde is, want deze zijn van de Kerk.

Onder het kruid van het veld wordt al datgene in het algemeen verstaan wat uit het veld voortkomt, zoals blijkt uit de gelijkenis van de Heer bij Mattheüs: *‘Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens die goed zaad zaaide in zijn veld; toen het kruid uitgesproten was en vrucht maakte, toen verscheen het onkruid’*, (Mattheüs 13:24,26); daar staat het kruid voor de opbrengst van het veld; dat met het kruid daar het ware van de Kerk wordt aangeduid en met het onkruid het valse, is duidelijk; weliswaar is het een vergelijking, maar alle vergelijkingen in het Woord zijn vanuit aanduidingen, nr. 3579.

Bij David: *‘Die het gras doet uitspruiten voor het beest en het kruid tot dienst des mensen, om het brood uit de aarde voort te brengen’*, (Psalm 104:14); hier eveneens het kruid voor de oogst van het veld en daarmee wordt daar in de innerlijke zin het ware aangeduid.

Bij dezelfde: *‘In weiden des kruids zal Hij mij doen nederliggen, tot wateren der rusten zal Hij mij heen leiden, mijn ziel zal Hij verkwikken’*, (Psalm 23:2); de weiden des kruids staan voor de geestelijke voeding, die van de ziel is; en daarom wordt er gezegd: Hij zal mijn ziel verkwikken.

Bij Jesaja: *‘De wateren van Nimrim zullen verlaten zijn, daarom dat het gras verdord is; het kruid is verteerd, er is geen groen’*, (Jesaja 15:6; 37:27).

Bij dezelfde: *‘Ik zal bergen en heuvelen verwoesten en al hun kruid zal Ik doen verdorren en Ik zal de rivieren tot eilanden stellen; en Ik zal de blinden leiden in een weg die zij niet gekend hebben’*, (Jesaja 42:15).

Bij Jeremia: *‘Hoe lang zal het land rouwen en het kruid van het gehele veld verdorren; vanwege de boosheid van degenen die daarin wonen zullen de beesten en de vogel verteerd worden’*, (Jeremia 12:4).

Bij dezelfde: *‘De hinde in het veld heeft gebaard, maar om achter te laten, omdat er geen kruid was; en de woudezels stonden op de heuvels, zij snoven de wind zoals de walvissen, daarom dat er geen kruid was’*, (Jeremia 14:5,6).

Bij Joël: *‘Vreest niet, gij beesten van Mijn velden, omdat de woningen van de woestijn vol kruid zijn geworden, omdat de boom zijn vrucht zal dragen, de vijgenboom en de wijnstok, zal hun kracht geven’*, (Joël 2:22).

Bij Amos: *‘Toen de sprinkhaan had voleindigd het kruid van het land te eten, sprak ik: Heer Jehovih, vergeef, ik bid u, hoe zal Jakob bestaan, daar hij klein is’*, (Amos 7:2).

Bij Zacharia: *'Bidt van Jehovah een spade regen in de tijd; Jehovah zal nevelen maken en Hij zal hun slagregen geven, de man kruid in het veld'*, (Zacharia 10:1).

Bij Johannes: *'De vijfde engel heeft gebazuind en er werd gezegd, dat zij het gras van de aarde niet zouden beschadigen, noch enig groen, noch enige boom'*, (Openbaring 9:4).

Eenieder kan zien dat in deze plaatsen niet gras noch kruid wordt verstaan, maar daarvoor in de plaats zulke dingen die van de Kerk zijn.

Dat onder het gras van de aarde en het kruid van het veld het ware wordt verstaan dat van het geloof is, is duidelijk.

Zonder een zodanige geestelijke zin zou nooit iemand weten wat het bij Johannes is dat zij, toen de vijfde engel had gebazuind, zeiden dat zij het gras van de aarde niet zouden beschadigen, noch enig groen; ook zou niemand weten wat datgene is dat bij Jeremia wordt gezegd: De hinde in het veld heeft gebaard en om achter te laten, omdat er geen kruid was; en de woudezels snoven de wind zoals de walvissen, daarom dat er geen kruid was; dus ook niet wat verscheidene teksten elders.

Daaruit blijkt, hoe weinig het Woord wordt verstaan en welke een aardse voorstelling men ten aanzien van zeer vele dingen daar zou hebben, indien men niet wist wat zij betekenen, tenminste dat wat de afzonderlijke teksten bevatten, heilig is.

7572. En Mozes strekte zijn stok uit tot de hemel; dat dit de gemeenschap met de hemel betekent, staat vast uit de betekenis van de stok uitstrekken, namelijk toewenden, dus vergemeenschappen, volgens de dingen die eerder in nr. 7568 zijn ontvouwd; met de hemel wordt de engelenhemel aangeduid.

7573. En Jehovah gaf stemmen; dat dit het terugtreden en de afscheiding betekent van de gemeenschap met hen die in het goede en het ware zijn, staat vast uit de betekenis van de stemmen, welke die van donderslagen zijn, dus de Goddelijke waarheden die degenen verlichten en vervolmaken die in de hemel zijn en die degenen verschrikken en verwoesten die in de hel zijn; en omdat zij dezen verwoesten, betekenen zij het terugtreden en de afscheiding van de gemeenschap met hen die in het goede en het ware zijn, want zo worden zij verwoest.

Hoe het hiermee is gesteld, blijkt uit wat eerder in de nrs. 7502, 7541, 7542, 7545, 7554 zijn gezegd, namelijk dat zij die van de Kerk zijn geweest en vandaar erkennenissen van het ware en het goede uit het Woord hebben geput, maar het leven van het boze hebben geleefd, gemeenschap hebben met de hemel door de waarheden en goedheden die zij uit de wereld, toen zij in de Kerk waren, met zich hebben meegebracht.

Dat de mens in het andere leven met zich meebrengt alles wat hij ook maar in de wereld heeft geweten, zelfs alles wat hij ook maar heeft gezien, gehoord, gedacht, gesproken, gewild en gedaan heeft, zie de nrs. 2474, 2475, 2481 tot 2486, 7398; het is deze gemeenschap die wordt weggenomen wanneer zij worden verwoest; en wanneer de gemeenschap is weggenomen, dan zijn eveneens de waarheden en de goedheden met de erkennenissen ervan weggenomen; want alles wat geesten en zelfs engelen weten, vloeit door de hemel van de Heer is, dus door gezelschappen; zie de nrs. 6053, 6054, 6189-6215, 6307-6327, 6466-6495, 6613-6626.

Hieruit blijkt, wat er wordt verstaan onder het terugtreden en de afscheiding van de gemeenschap met hen die in het ware en het goede zijn.

Dit Goddelijk Ware in de hemel en in de hel wordt aangeduid met de stemmen, zoals de donderslagen op aarde; donderslagen worden in het hooggebergte niet anders gehoord dan zoals een zachte en stille klank, daarentegen worden zij beneden gehoord als een verschrikkelijk kabaal; zo is het Goddelijk Ware in de hemel zacht en mild en in de hel echter is het een verschrikking.

Dat de stemmen, die van de donderslagen zijn, de Goddelijke waarheden betekenen, die degenen verlichten en vervolmaken die in de hemel zijn en die degenen verschrikken en verwoesten die in de hel zijn, blijkt uit deze plaatsen in het Woord, bij Jesaja: *'Er zal vreugde des harten zijn, zoals van hem die met pijpen wandelt om te komen op de berg van Jehovah tot de rots van Israël; dan zal Jehovah de heerlijkheid van Zijn stem doen horen en Zijn arm zal de rust doen zien; in de verontwaardiging van de toorn en de vlam van het verterende vuur, in verstrooiing en overstroming en hagelsteen, want van de stem van Jehovah zal Assur verbijsterd worden'*, (Jesaja 30:29-31); hier staat de stem van Jehovah voor het Goddelijk Ware, dat degenen verlicht en vervolmaakt die in het goede zijn en degenen verschrikt en verwoest die in het boze zijn.

Bij Joël: *'Voor Hem is de aarde beroerd, de zon en de maan zijn zwart geworden en de sterren hebben haar glans ingetrokken; en Jehovah geeft Zijn stem uit voor Zijn heir, Zijn legerkamp is zeer groot, omdat talloos is hij die Zijn woord doet, aangezien de dag van Jehovah groot en zeer verschrikkelijk is'*, (Joël 2:10,11).

Bij dezelfde: *'Jehovah zal uit Zion brullen en uit Jeruzalem zal Hij Zijn stem geven; en de hemelen en de aarde zullen beven; maar Jehovah zal een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de zonen Israëls zijn'*, (Joël 3:16); de stem van Jehovah evenzo voor het Goddelijk Ware; dat die uit Jeruzalem is, komt omdat daarmee het geestelijk rijk van de Heer wordt aangeduid, waarin degenen zijn die in het goede vanuit het ware zijn en in het ware vanuit het goede.

Bij David: *'Jehovah donderde in de hemelen en de Allerhoogste gaf Zijn stem, hagel en kolen van vuur; aldus dat Hij Zijn pijlen zond en hen verstrooide en vele bliksems en hen verwarde'*, (Psalm 18:14,15); een stem, hagel en kolen van vuur, staat voor de verwoesting van het ware en het goede door het valse en het kwaad van de begeerten.

Bij dezelfde: *'De wolken druppelden water, de ethers gaven een stem; ook gingen Uw pijlen; de stem van Uw donder was in het wereldrond, de bliksems verlichtten het wereldrond'*, (Psalm 77:17-19); de stem staat voor het Goddelijk Ware, dat degenen verlicht die van de Kerk zijn.

Bij dezelfde: *'De stem van Jehovah op de wateren, de God der heerlijkheid doet donderen; Jehovah is op de grote wateren; de stem van Jehovah in de kracht; de stem van Jehovah met eer; de stem van Jehovah, brekende de cederen; Jehovah verbreekt de cederen van Libanon; de stem van Jehovah uithouwende als vlammen van vuur; de stem van Jehovah doet de woestijn trillen; de stem van Jehovah doet de hinden baren en ontbloomt de wouden'*, (Psalm 29:3-11); daar staat de stem van Jehovah voor het Goddelijk Ware en de macht ervan; en dus eveneens voor het Woord, want dit is het Goddelijk Ware.

Bij Johannes: *'Een sterke engel, nederdalende, riep met een grote stem; en toen hij riep, spraken de zeven donderslagen hun stemmen; ik zou gaan schrijven, maar ik hoorde een stem uit de hemel, tot mij zeggende: Verzegel de dingen die de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf deze dingen niet'*, (Openbaring 10:3,4); de stemmen staan voor het Goddelijk Ware; de donderslagen staan voor de dingen die dit overbrengen en het uit de hemel tot de aarde brengen.

Dat met de donderslagen en de stemmen Goddelijke dingen worden aangeduid, niet donderslagen en gedruis, kan eenieder zien; en omdat zij de Goddelijke dingen betekenen en de stemmen van Jehovah worden genoemd, is het duidelijk, dat zij het Goddelijk Ware zijn. Vandaar kwam het dat er toen Jehovah op de berg Sinäi neerdaalde en het Goddelijk Ware verkondigde, stemmen, bliksems en donderslagen waren, (Exodus 19:16; 20:18) en dat Hij sprak uit het midden van het vuur, (Deuteronomium 4:11,12; 5:19-22).

7574. En hagel; dat dit de valsheden betekent die het ware vernietigen, staat vast uit de betekenis van de hagel, namelijk de valsheden van het boze, die de goedheden en waarheden van de Kerk vernietigen, nr. 7553.

Met hagel worden zulke valsheden aangeduid die de waarheden en de goedheden van de Kerk vernietigen, zoals eveneens met de pest eerder in dit hoofdstuk; er zijn immers zeer vele geslachten en soorten van het valse, zoals van het boze waaruit zij zijn.

De valsheden die met de hagel worden aangeduid, zijn van dat geslacht dat zij de dingen vernietigen die van de Kerk zijn en zij kunnen alleen voorkomen bij hen die in de Kerk geboren zijn en hebben geleefd tegen de waarheden en de goedheden van het geloof daar. Dat de valsheden evenals de boosheden van verscheidene geslachten en soorten zijn, staat hieruit vast dat de hellen zijn onderscheiden volgens de geslachten en de soorten van de boosheden en de valsheden daaruit en dat het aantal hellen talloos is.

Hieruit kan vaststaan hoe het hiermee is gesteld dat met de wonderen of de plagen in Egypte valsheden en boosheden worden aangeduid, zoals met: het bloed, de vorsen, de luizen, het vliegend ongedierte, de pest, de zweer der blaren, de hagel, de sprinkhaan, dus met elk ervan een ander geslacht van het valse en het boze.

7575. En het vuur wandelde tot het land, dat dit de boosheden van de begeerten betekent, staat vast uit de betekenis van het vuur, namelijk de boosheden van de begeerten, nrs. 1297, 1861, 2446, 5071, 5215, 6314, 6832, 7324; en uit de betekenis van wandelen tot het land, namelijk het natuurlijk gemoed in beslag nemen tot aan de laagste dingen ervan toe; dat het land van Egypte het natuurlijk gemoed is, zie de nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

Omdat met de hagel de valsheden worden aangeduid en met het vuur de boosheden waaruit die zijn, wordt daarom daar waar de hagel wordt vermeld, ook het vuur vermeld, (Jesaja 30:30,31; Psalm 18:12-15; Psalm 78:47,48; Openbaring 8:7); en eveneens in het volgende vers: *‘En er was hagel en vuur tegelijk wandelende in het midden van de hagel, zeer zwaar’*.

7576. En Hij deed hagel regenen op het land van Egypte; dat dit betekent dat zo het natuurlijk gemoed door de valsheden van het boze in beslag is genomen, staat vast uit de betekenis van doen regenen, namelijk ingieten, hier in beslag nemen; van regenen wordt gesproken met betrekking tot het ware en het goede en in de tegengestelde zin met betrekking tot het valse en het boze, want regen is een zegen en is een vervloeking, nr. 2445; uit de betekenis van de hagel, namelijk het valse van het boze, nrs. 7553, 7574; en uit de betekenis van het land van Egypte, dus het natuurlijk gemoed, zoals eerder in nr. 7575.

7577. En er was hagel en vuur tegelijk wandelende in het midden van de hagel, zeer zwaar; dat dit de overredingen van het valse betekent, tezamen met de begeerten van het kwaad, staat vast uit de betekenis van de hagel, namelijk het valse vanuit het boze, nr. 7574; hier de overreding van het valse, omdat er wordt gezegd een zeer zware hagel; uit de betekenis van het vuur, namelijk de begeerte van het boze, nr. 7575; en uit de betekenis van wandelen in het midden, namelijk tezamen zijn en wel de begeerte van het boze in het binnenste, omdat daaruit het valse is.

Hier wordt de staat beschreven van hen die van de Kerk zijn en de rechtschapenen bestoken in het andere leven, wanneer zij verwoest zijn ten aanzien van de dingen die van de Kerk zijn, dat wil zeggen, ten aanzien van de goedheden en waarheden die zij hebben beleden, namelijk dat bij hen dan de overredingen van het valse regeren tezamen met de begeerten van het kwaad; hun innerlijke staat is immers zodanig.

De overredingen van het valse en de begeerten van het boze zijn onafscheidelijk, want degenen die in het boze is ten aanzien van het leven, is in het valse ten aanzien van de leer; het kan weliswaar aan henzelf, dus degenen die in het boze van het leven zijn, anders

toeschijnen, want wanneer zij met de mond de ware dingen uit het Woord of uit het leerstellige van hun Kerk belijden, menen zij dat zij in het geloof ervan zijn; het schijnt hun ook toe alsof zij het waren, maar toch zijn zij het niet indien hun leven boos is; immers zij belijden of met de mond zaken waarover zij anders denken, of zij denken dat het zo is vanuit het overredende geloof welk geloof is ter wille van gewin of ter wille van eerbewijzen; en daarom valt dat geloof weg wanneer er geen eer of gewin meer te behalen is en dan grijpen zij de valsheden aan die met de boosheden van de begeerten samenstemmen; de valsheden die samenstemmen met de begeerten van het boze, zijn innerlijk bij degenen die boos leven, hoezeer zij ook geloven dat die het niet zijn.

Dat dit zo is, openbaart zich helder in het andere leven; wanneer daar de uiterlijkheden zijn weggenomen en die geesten aan hun innerlijke dingen zijn overgelaten, dan breken de valsheden tevoorschijn, zowel die welke zij in de wereld hadden gedacht, als die welke zij niet zo duidelijk hadden gedacht; die breken immers tevoorschijn vanuit de boosheden die van hun leven waren geweest, want de valsheden zijn niets anders dan het redenerende en zichzelf verdedigende kwaad.

Hieruit kan vaststaan, hoedanig hun staat in het andere leven is, namelijk dat zij overredingen van het valse hebben tezamen met de begeerten van het boze.

7578. Welke niet geweest was zoals die in het gehele land van Egypte; dat dit betekent dat de anderen niet een zodanige staat van het natuurlijk gemoed hebben, staat vast uit wat eerder in nr. 7554 is ontvouwd, waar eendere teksten staan.

7579. Sedert het tot een natie geweest is; dat dit betekent vanaf de dag waarop het gemaakt was om het goede en daaruit het ware te kunnen toelaten, dus het natuurlijk gemoed, staat vast uit de betekenis van de natie, namelijk het goede, nrs. 1159, 1259, 1260, 1416, 1849, 4574, 6005; en omdat dit wordt gezegd van het land Egypte, waarmee dit wetenschappelijk ware wordt aangeduid, dat van het natuurlijk gemoed is, is daarom de natie eveneens het ware dat vanuit het goede is; en uit de betekenis van sedert het geweest is, namelijk vanaf de dag waarop het gemaakt was.

7

580. En de hagel sloeg in het gehele land van Egypte; dat dit betekent dat dat valsheden vernietigde die in het natuurlijk gemoed zijn, staat vast uit de betekenis van slaan, dus vernietigen; uit de betekenis van de hagel, namelijk het valse uit het boze, nr. 7553; en uit de betekenis van het land van Egypte, dus het natuurlijk gemoed, nr. 7569.

7581. Alles wat in het veld was; dat dit betekent alles wat van de Kerk was, staat vast uit de betekenis van het veld, namelijk de Kerk, nr. 7557.

7582. Van de mens af tot het beest toe; dat dit het innerlijk en het uiterlijk goede ervan betekent, staat vast uit de betekenis van de mens en van het beest, namelijk het innerlijk en het uiterlijk goede, nrs. 7424, 7523.

7583. En al het kruid des velds sloeg de hagel; dat dit betekent dat die valsheden al het ware van de Kerk vernietigden, staat vast uit de betekenis van het kruid des velds, namelijk het ware van de Kerk, waarover eerder in nr. 7571; en uit de betekenis van slaan, dus vernietigen; en uit de betekenis van de hagel, dus het valse, waarover nr. 7553.

7584. En verbrak alle boom des velds; dat dit betekent ook alle erkentnissen van het goede en ware van de Kerk, staat vast uit de betekenis van de boom, namelijk de doorvattingen van

het goede en het ware, nrs. 103, 2163, 2682; en eveneens de erkentissen van het goede en het ware, nrs. 2722, 2972.

7585. Alleen in het land Gosen, waar de zonen Israëls waren, was geen hagel; dat dit betekent, niet daar waar degenen waren die van de geestelijke Kerk waren, staat vast uit de betekenis van het land Gosen, namelijk het binnenste van het natuurlijk gemoed, nrs. 5910, 6028, 6031, 6068; en de Kerk nr. 6649; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk zijn, waarover de nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223.

7586. vers 27-39.

En farao zond en hij riep Mozes en Aharon en sprak tot hen: Ik heb ditmaal gezondigd: Jehovah is gerecht en ik en mijn volk zijn slecht. Smeekt tot Jehovah, en genoeg van te zijn stemmen Gods en hagel; en ik zal ulieden heenzenden en gij zult niet voortgaan met te staan. En Mozes sprak tot hem: Zodra ik de stad uitgegaan zal zijn, zal ik mijn handpalmen tot Jehovah uitbreiden; de stemmen zullen ophouden en de hagel zal niet langer zijn; deswege opdat gij weet dat van Jehovah het land is. En gij en uw knechten, ik weet dat gijlieden nog niet vreest voor het aangezicht van Jehovah God.

En farao zond en hij riep Mozes en Aharon, betekent de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet; en hij sprak tot hen, betekent de vernedering; ik heb ditmaal gezondigd, betekent de afscheiding van het ware en het goede; Jehovah is gerecht en ik en mijn volk zijn slecht, betekent dat het Goddelijk Goede niet de boosheid heeft kunnen verdragen van degenen die bestoken en dat dit daardoor komt; smeekt tot Jehovah, betekent opdat zij tussenkomst verlenen; en genoeg van te zijn stemmen en hagel, betekent indien die valsheden ophouden; en ik zal ulieden heenzenden en gij zult niet voortgaan met te staan, betekent dat zij hen zouden verlaten en zij zouden niet langer vastgehouden worden; en Mozes sprak tot hem, betekent het antwoord; zodra ik de stad uitgegaan zal zijn, betekent de afscheiding; zal ik mijn handpalmen tot Jehovah uitbreiden, betekent de tussenkomst; de stemmen zullen ophouden en de hagel zal niet langer zijn, betekent het einde van die staat; daarom opdat gij weet dat van Jehovah het land is, betekent dat het vandaar bekend is dat alleen de Heer de God van de Kerk is; en gij en uw knechten, ik weet dat gijlieden nog niet vreest voor het aangezicht van Jehovah God, betekent dat degenen die bestoken, nog niet bevreesd zijn voor de Heer.

7587. En farao zond en hij riep Mozes en Aharon, betekent de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet, zoals in de nrs. 7390, 7451, waar eendere dingen staan.

7588. En hij sprak tot hen; dat dit de vernedering betekent, staat vast uit wat direct daarop volgt, namelijk: 'Ik heb ditmaal gezondigd; Jehovah is gerecht en ik en mijn volk zijn slecht', wat woorden van vernedering zijn en die zijn bevat in 'hij sprak'.

7589. Ik heb ditmaal gezondigd; dat dit de afscheiding van het ware en goede betekent, staat vast uit de betekenis van zondigen; te weten de afzondering en de afkering van het Goddelijke, dus van het ware en het goede, waarover de nrs. 5229, 5474, 5841; dus eveneens de afscheiding, want wie zich van het ware en het goede afkeert, die scheidt zich daarvan af.

7590. Jehovah is gerecht en ik en mijn volk zijn slecht; dat dit betekent dat het Goddelijk Goede niet de boosheid heeft kunnen verdragen van hen die belagen en dat dit daarvandaan

is, staat hieruit vast dat Jehovah het Goddelijk Goede is; onder Jehovah immers wordt het Goddelijke Zijn verstaan, dat het Goddelijk Goede is en onder God het Goddelijk Bestaan, dat het Goddelijk Ware is, nr. 6905; Jehovah wordt gerecht genoemd, omdat Hij de boosheid niet kan verdragen van hen die bestoken; met farao immers en diens volk worden degenen aangeduid die bestoken; en daarmee dat zij slecht zijn, het kwaad.

7591. Smeekt tot Jehovah; dat dit betekent, opdat zij tussenkomst verlenen, staat vast uit de betekenis van smeken, wanneer dit voor een ander wordt gedaan, dus de tussenkomst, zoals in de nrs. 7396, 7462.

7592. En genoeg van te zijn stemmen en hagel; dat dit betekent, indien de valsheden ophouden, staat vast uit de betekenis van genoeg te zijn, namelijk indien zij ophouden; uit de betekenis van de stemmen, welke die van de donderslagen zijn, dus de Goddelijke waarheden die de bozen verschrikken en verwoesten en door de invloeiing en de tegenwoordigheid de valsheden van het boze opwekken, die met de hagel worden aangeduid, nr. 7573; dat de hagel de valsheden zijn die de waarheden vernietigen, zie de nrs. 7553, 7574.

7593. En ik zal ulieden heenzenden en gij zult niet voortgaan met te staan; dat dit betekent dat zij hen zouden verlaten en zij zouden niet langer vastgehouden worden, staat vast uit de uitbeelding van farao, die deze dingen over zichzelf zegt, dus degenen die bestoken, waarover vaak eerder; uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten; en uit de betekenis van niet voortgaan met te staan, dus niet langer vastgehouden worden.

7594. En Mozes sprak tot hem; dat dit het antwoord betekent staat zonder ontvouwing vast.

7595. Zodra ik van de stad zal uitgegaan zijn; dat dit de afscheiding betekent, staat vast uit de betekenis van uitgaan, namelijk afscheiden, nrs. 6100, 7404, 7463; en uit de betekenis van de stad waar farao was, te weten het valse waarin degenen zijn die bestoken; met de stad immers worden de leerstellingen aangeduid en omdat het leerstellige wordt aangeduid, wordt ook het ware aangeduid en in de tegengestelde zin het valse, nrs. 402, 2268, 2451, 2712, 2943, 3216, 4492, 4493.

7596. Zal ik mijn handpalmen tot Jehovah uitbreiden; dat dit de tussenkomst betekent, staat vast uit de betekenis van de handpalmen tot Jehovah uitbreiden, of smeken, dus de tussenkomst; over smeken zie de nrs. 7396, 7462, 7591; smeken immers is van de mond of van de spraak, de handpalmen uitbreiden is van het gebaar of de handeling die met het smeken van het hart overeenkomt; er zijn gebaren of handelingen van het lichaam, die overeenstemmen met elke aandoening van het gemoed, zoals met de vernedering het voorover vallen op de knieën en met een diepe vernedering zich languit ter aarde neerwerpen; met het smeken stemt echter de uitbreiding van de handen naar de hemel overeen, enzovoort; die gebaren of handelingen in het Woord betekenen de aandoeningen zelf waarmee zij overeenstemmen, de oorzaak hiervan is dat zij die uitbeelden; daaruit kan men zien wat overeenstemmingen zijn.

7597. De stemmen zullen ophouden en de hagel zal niet langer zijn; dat dit het einde van die staat betekent, staat vast uit de betekenis van de stemmen, welke die van de donderslagen zijn, te weten de Goddelijke Waarheden die de bozen verwoesten, nr. 7573; uit de betekenis van de hagel, namelijk de valsheden die de waarheden vernietigen, nrs. 7553, 7574; en uit de betekenis van ophouden en niet langer zijn, dus het einde ervan, dus het einde van die staat;

want iedere plaag betekent een staat van verwoesting van degenen die de rechtschapenen in het andere leven bestoken.

7598. Opdat gij weet dat van Jehovah het land is; dat dit betekent dat het vandaar bekend is dat alleen de Heer de God van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van weten, dus bekend zijn; uit de betekenis van het land, namelijk de Kerk, waarover de nrs. 662, 1066, 1067, 1262, 1413, 1607, 1733, 1850, 2117, 2118, 2928, 3355, 4447, 4535, 5577; en dat Jehovah de Heer is, zie de nrs. 1343, 1736, 2921, 3023, 3035, 5663, 6303, 6905, 6945, 6956; daaruit blijkt dat met van Jehovah is het land, wordt aangeduid dat alleen de Heer de God van de Kerk is, zoals in de nrs. 7401, 7444, 7544.

7599. En gij en uw knechten, ik weet dat gijlieden nog niet vreest voor het aangezicht van Jehovah God; dat dit betekent dat zij die belagen nog niet in de vrees zijn voor de Heer, staat vast uit de uitbeelding van farao en van diens knechten, namelijk zij die bestoken, waarover eerder; en uit de betekenis van vrezen voor het aangezicht van Jehovah, dus dat er geen vrees is voor de Heer.

Dat Jehovah in het Woord de Heer is, zie in de aangehaalde plaatsen in nr. 7598.

Voor het aangezicht van Jehovah wordt er gezegd, omdat met het aangezicht van Jehovah de barmhartigheid wordt aangeduid en vandaar de vrede en al het goede, nrs. 222, 223, 5585; en in de tegengestelde zin de niet-barmhartigheid, de niet-vrede en het niet-goede, nrs. 5585, 5592, 5816, 5823; dat die tegenstellingen met het aangezicht van Jehovah worden aangeduid, komt omdat de bozen zich van Jehovah of de Heer afkeren, want zij keren zich af van het goede dat van de naastenliefde is en van het ware dat van het geloof is, waarin de Heer is; en dan hebben zij aan de rug de dingen die van de Heer zijn en voor hun aangezicht de dingen die van henzelf zijn; en de dingen die aan de rug zijn, zien zij niet en zij bekommeren er zich ook niet om; vandaar elk boze, dus de rampzaligheid en de hel voor die mens

7600. vers 31-35.

En het vlas en de gerst werd geslagen, omdat de gerst de rijpende aar was en het vlas de halm. En de tarwe en de spelt werden niet geslagen, omdat die verborgen waren. En Mozes schreed van met farao de stad uit, breidde zijn handpalmen tot Jehovah uit en de stemmen en de hagel hielden op en de regen werd niet uitgegoten op het land. En farao zag dat had opgehouden de regen en de hagel en de stemmen en hij ging voort te zondigen; en hij verzwaarde zijn hart, hij en de knechten van hem. En farao's hart werd verstijfd en hij zond de zonen Israëls niet heen, gelijk als Jehovah gesproken had door de hand van Mozes.

En het vlas, betekent het ware van het uiterlijk natuurlijke; en de gerst, betekent het goede ervan; werd geslagen betekent dat zij werden vernietigd; omdat de gerst de rijpende aar was en het vlas de halm, betekent dat het goede en ware tevoorschijn kwamen en naar beneden schouwden; en de tarwe en de spelt, betekent het goede van het innerlijk natuurlijke en het ware ervan; werden niet geslagen, betekent dat zij niet werden vernietigd; omdat die verborgen waren, betekent omdat zij niet tevoorschijn kwamen en omdat zij naar binnen waren gericht; en Mozes schreed van met farao de stad uit, betekent de afscheiding weg van hen; en breidde zijn handpalmen tot Jehovah uit, betekent de tussenkomst; en de stemmen en de hagel hielden op, betekent dat het einde van die staat daar was; en de regen werd niet uitgegoten op het land, betekent dat die valsheden niet meer verschenen; en farao zag, betekent het bemerken; dat had opgehouden de regen en de hagel en de stemmen, betekent dat het einde van de staat daar was; en hij ging voort met zondigen, betekent nog steeds een terugtreden; en hij verzwaarde zijn hart, hij en de knechten van hem, betekent de

halsstarrigheid; en farao's hart werd verstijfd, betekent dat zij vanuit het boze hardnekkig volhielden; en hij zond de zonen Israëls niet heen, betekent dat zij niet verlieten; gelijk als Jehovah gesproken had, betekent volgens de voorzegging; door de hand van Mozes, betekent door middel van de Wet uit het Goddelijke.

7601. En het vlas; dat dit het ware van het uiterlijk natuurlijke betekent, staat vast uit de betekenis van het vlas of het linnen, namelijk het ware, maar het ware van het uiterlijk natuurlijke, waarover hierna; dat het natuurlijke uiterlijk en innerlijk is, zie de nrs. 4570, 5118, 5497, 5649; en dat het ware en het goede daar dus uiterlijk en innerlijk is, nrs. 3293, 3294; het ware en het goede van het uiterlijk natuurlijke worden aangeduid met het vlas en de gerst; en het goede en het ware van het innerlijk natuurlijke met de tarwe en de spelt. In dit en in het volgende vers wordt gehandeld over de waarheden en de goedheden die niet vernietigd en verwoest werden; dus over de waarheden en de goedheden die tot nut waren weggeborgen en bewaard en die welke niet waren weggeborgen en bewaard; want bij de bozen is het als volgt: wanneer zij worden verwoest, dat wil zeggen, wanneer zij worden gescheiden van de waarheden en de goedheden en overgelaten aan hun boze en valse, dan worden zij verwoest ten aanzien van die waarheden en goedheden die in het uiterlijk natuurlijke zijn en daar worden toegevoegd aan de valse en boze dingen; dat die waarheden en goedheden naar beneden schouwen en daarom niet bewaard kunnen worden, zal men zien in de nrs. 7604, 7607.

Maar de waarheden en de goedheden van het innerlijk natuurlijke worden niet verwoest, maar die worden meer naar binnen voortgeleid en daar tot nut bewaard; en dan wordt de gemeenschap tussen het innerlijk en het uiterlijk natuurlijke dermate gesloten, dat daaruit niets van het goede en ware kan uitvloeien in het uiterlijk natuurlijke, dan alleen slechts zo'n algemene, waardoor zij kunnen redeneren en argumenten samenvlechten om de boze en de valse dingen te bevestigen.

De goedheden en de waarheden die worden bewaard, worden in het Woord aangeduid met de overblijfselen, waarover de nrs. 468, 530, 560, 561, 576, 661, 798, 1738, 1906, 2284, 5135, 5342, 5344, 5897, 5898, 5899, 6156, 7556.

Daarover wordt nu gehandeld in deze beide verzen en zij worden daarmee aangeduid dat het vlas en de gerst werd geslagen, omdat de gerst de rijpende aar was en het vlas de halm; en dat de tarwe en de spelt niet werden geslagen, omdat die verborgen waren.

Dat het vlas of het linnen het ware betekent, is vanuit de uitbeeldingen in de hemel; in de hemel verschijnen zij die in het ware van het natuurlijke zijn, met wit bekleed; dit witte verschijnt zoals van linnen; het ware zelf van het natuurlijke wordt daar ook uitgebeeld zoals een weefsel uit de meest zuivere draden van het vlas; die draden verschijnen zoals zijden draden, blinkend, prachtig doorschijnend en zacht en de bekleding ervan evenzo, indien het ware dat zo wordt uitgebeeld, vanuit het goede is.

Omgekeerd echter verschijnen die draden die zoals van vlas zijn, niet doorschijnend, noch blinkend, noch zacht, maar als hard en breekbaar, maar toch wit, indien het ware dat zo wordt uitgebeeld, niet vanuit het goede is.

Hieruit nu kan vaststaan wat het betekent dat de engelen die door mensen werden gezien, in linnen bekleed verschenen, zoals bij Johannes: *'De zeven engelen gingen uit, hebbende de zeven plagen, uit de tempel, bekleed met wit en blinkend lijnwaad en omgord aan de borsten met gouden gordels'*, (Openbaring 15:5); bij Daniël: *'Ik hief mijn ogen op en zag, en zie een man met linnen bekleed, wiens lenden waren gegord met goud van Ufaz'*, (Daniël 10:5).

Bij Ezechiël: *'Zie, zes mannen komende van de weg van de hogere poort en elkeen had zijn werktuig der verstrooiing in zijn hand; maar één man in het midden was met linnen bekleed en eens schrijvers inktkoker was aan zijn lenden'*, (Ezechiël 9:2), over welke engel daar verder wordt gehandeld in hetzelfde hoofdstuk, vers 3 en 4 en in hoofdstuk 10:2-7; en bij

dezelfde ten aanzien van de engel die de nieuwe tempel mat, die had *'een draad van linnen en een meetriet in de hand'*, (Ezechiël 40:3).

Ook verschenen de engelen die werden gezien in het graf van de Heer, *'gekleed in wit, blinkend en flitsend'*, (Mattheüs 28:3; Markus 16:5; Lukas 24:4; Johannes 20:11,12).

Omdat vlas of linnen het ware van het uiterlijk natuurlijke betekende en het uiterlijk natuurlijke datgene is wat het innerlijke bekleedt, is het dus dat ware dat werd uitgebeeld door de kleding van linnen waarmee de engelen waren bekleed; en eveneens door de klederen van linnen waarmee Aharon werd bekleed wanneer hij in het Heilige dienst deed; waarover het volgende bij Mozes: *'Wanneer Aharon binnentreedt in het Heilige, zal hij de linnen rok der heiligheid aandoen en met een linnen bandelier zal hij zich gorden en de linnen tulband zich opzetten; dit zijn de klederen der heiligheid'*, (Leviticus 16:3,4).

Eender bij Ezechiël: *'De priesters, de Levieten, de zonen van Zadok, zullen wanneer zij tot de poorten van de innerlijke voorhof ingaan, klederen van linnen aandoen; ook zal wol op hen niet komen; wanneer zij zullen bedienen in de poorten van de innerlijke voorhof en inwaarts, zullen tulbanden van linnen op hun hoofd zijn, onderbroeken van linnen zullen op hun lenden zijn'*, (Ezechiël 44:17,18); daar wordt gehandeld over de nieuwe tempel en over het Nieuwe Jeruzalem, waaronder het rijk van de Heer wordt verstaan.

Daarom droegen eveneens de priesters efods van linnen, (1 Samuël 22:18), en *'bediende Samuël voor Jehovah als knaap gegord met een efod van linnen'*, (1 Samuël 2:18); verder was eveneens David toen de ark in zijn stad werd overgebracht *'gegord met een efod van linnen'*, (2 Samuël 6:14).

Hieruit kan eveneens vaststaan waarom de Heer, toen hij de voeten van de discipelen waste, *'Zich gordde met een linnen doek en de voeten afwiste met de linnen doek waarmee Hij gegord was'*, (Johannes 13:4,5); het wassen van de voeten immers betekende de zuivering van de zonden, die plaatsvindt door de waarheden van het geloof, want daardoor wordt het de mens geleerd hoe hij zal leven.

Met het linnen wordt ook in de volgende plaatsen het ware aangeduid; bij Jeremia: *'Jehovah sprak tot de profeet: Al gaande koop u een gordel van linnen en leg die op uw lenden, maar door het water zult gij die niet halen; neem de gordel en sta op, ga tot de Eufraat en versteek die in een gat van de rots.'*

Teneinde van vele dagen, toen hij de gordel hernam alwaar hij die verstoken had, de gordel was verdorven en deugde nergens toe', (Jeremia 13:1-7); door de gordel van linnen op de lenden werd het ware uit het goede uitgebeeld zodanig als het is in de aanvang, wanneer de Kerk wordt geïnstaureerd door de Heer en zodanig als het daarna wordt, namelijk dat het omstreeks het einde voor hen verdorven is en ook nergens toe deugt.

Bij Jesaja: *'Zij die linnen van zijde maken en de wevers van gordijnen, zullen schaamrood worden'*, (Jesaja 19:9); daar wordt over Egypte gehandeld; linnen van zijde maken, staat voor waarheden verzinnen.

Bij Mozes: *'Gij zult niet ploegen met een os en met een ezel tegelijk; gij zult niet aandoen een kleed gemengd uit wol en linnen tegelijk'*, (Deuteronomium 22:10,11); met de os wordt het goede van het natuurlijke aangeduid, met de ezel het ware ervan; eender met de wol en het linnen; dat zij niet zouden ploegen met een os en een ezel tegelijk, noch een kleed aandoen gemengd uit wol en linnen tegelijk, betekende dat zij niet zouden zijn in beide staten tegelijk, namelijk in het goede en van daaruit het ware beschouwen en tegelijk in het ware en daaruit het goede beschouwen; die dingen behelzen iets eenders als dat wat de Heer sprak bij Mattheüs: *'Die op het dak van het huis is, klimme niet af om iets uit zijn huis weg te nemen; en die in het veld is, kere niet weder achterwaarts om zijn kleed te nemen'*, (Mattheüs 24:17,18, zie ook nr. 3752 hierover; degenen immers die vanuit het goede het ware beschouwen, zijn in de innerlijke hemel; zij echter die vanuit het ware het goede beschouwen, zijn in de uiterlijke hemel; dezen beschouwen uit de wereld de hemel en eerstgenoemden

schouwen vanuit de hemel de wereld; daarom zijn die in een bepaalde mate tegengesteld en daarom zou, indien zij tezamen waren, het ene het andere vernietigen.

7602. En de gerst; dat dit het goede ervan betekent, staat vast uit de betekenis van de gerst, namelijk het goede van het uiterlijk natuurlijke; dat gerst dit is, komt omdat het een voortbrengsel is van het veld en een graan is dat tot voedsel dient; graan immers betekent in het algemeen het goede van het ware, nrs. 3580, 5295, 5410, 5959, in het bijzonder de gerst en de tarwe; de gerst het goede van het uiterlijk natuurlijke en de tarwe het goede van het innerlijk natuurlijke.

Dit betekent de gerst bij Joël: *‘Spijsoffer en drankoffer is van het huis van Jehovah afgesneden; de priesters, de bedienaars van Jehovah, hebben gerouwd; het veld is verwoest, het land heeft gerouwd, omdat het koren verwoest is; de most is verdroogd, de olie kwijnt. De akkerlieden zijn beschaamd, de wijngaardeniers hebben gehuild, over de tarwe en de gerst, daarom dat de oogst van het veld is vergaan’*, (Joël 1:9,10); bij de profeet wordt daar gehandeld over de verwoestingen van het ware en het goede, zoals vaststaat uit wat volgt daar; en daarom worden met het koren, de most, de tarwe en de gerst, niet die levensmiddelen aangeduid, maar geestelijke dingen, dus met de tarwe het innerlijk goede en met de gerst het uiterlijk goede; eender de gerst bij (Ezechiël 4:9; Deuteronomium 8:8).

In het Boek Richteren: *‘Toen Gideon het legerkamp bereikte, was een man vertellende aan zijn genoot een droom en hij sprak: Zie al dromende heb ik gedroomd, en zie, een geroosterd gerstebrood rolde zich tot het legerkamp van Midian en het kwam tot aan de tent en sloeg er tegenaan en het keerde haar om, ondersteboven en zo viel de tent’*, (Richteren 7:13); met Midian worden degenen aangeduid die in het ware van het eenvoudig goede zijn en in de tegengestelde zin, zij die niet in het goede van het leven zijn, nrs. 3242, 4756, 788, 6773; dit goede is het goede van het uiterlijk natuurlijke en het wordt aangeduid met het gerstebrood; maar het verkwikkelijke van de wellusten, indien dit tot einddoel strekt, in plaats van dat goede, is dat wat wordt aangeduid met het geroosterde gerstebrood; het is de staat die toen de Midianieten uitbeeldden, die daar wordt beschreven.

7603. Werd geslagen; dat dit betekent dat zij werden vernietigd, is zonder ontvouwing duidelijk.

7604. Omdat gerst de rijpende aar was en het vlas de halm; dat dit betekent, dat dat goede en ware tevoorschijn kwamen en naar omlaag schouwden, staat vast uit de betekenis van de gerst en het vlas, namelijk het goede en het ware van het uiterlijk natuurlijke, nrs. 7601, 7602; en uit de betekenis van de rijpende aar en ook van de halm, dus dat zij tevoorschijn kwamen, want van de tarwe en de spelt wordt gezegd dat zij verborgen waren, in het volgende vers; dat wil zeggen, dat zij niet tevoorschijn kwamen; dingen immers die rijp zijn, komen tevoorschijn in de aar en de halm, zodat zij neerzinken; dit betekent in geestelijke zin, waarin gehandeld wordt over het goede van het geloof en van de naastenliefde, dat zij naar omlaag schouwden.

Hoe het hiermee is gesteld, blijkt uit wat eerder in nr. 7601 is gezegd.

Dat de goedheden en de waarheden in het uiterlijk natuurlijke bij de bozen naar beneden schouwen, komt omdat zij daar tezamen zijn met de boosheden en de valsheden en daaraan toegevoegd zijn; alle boze en valse dingen schouwen omlaag, dat wil zeggen, naar buiten tot de aarde en tot de wereld; vandaar eveneens de daaraan toegevoegde goedheden en waarheden, want de boosheden en valsheden trekken die met zich mee, wat plaatsvindt door tegengestelde toepassingen; het zijn deze goede en ware dingen die bij de bozen worden verwoest; indien die immers niet werden verwoest, dan zouden die goede en ware dingen die door de Heer in het innerlijk natuurlijke zijn weggeborgen en bewaard, invloeiën en zich

verbinden met die welke in het uiterlijke zijn en dan als één optreden; vandaar zouden die eveneens naar beneden worden gebogen en dan vergaan.

De mens wordt daardoor van de wilde dieren onderscheiden dat hij omhoog kan schouwen, dat wil zeggen, tot het Goddelijke; zonder dat vermogen zou de mens zoals een beest zijn, want het beest schouwt alleen maar naar beneden.

Vandaar nu blijkt waarom de goedheden en de waarheden bij de bozen, die naar beneden schouwen, hun worden afgenomen en waarom wanneer zij zijn afgenomen, de gemeenschap wordt gesloten met de innerlijke dingen, waar de goede en de ware dingen door de Heer zijn weggeborgen en tot nut bewaard.

7605. En de tarwe en de spelt; dat dit betekent het goede van het innerlijk natuurlijke en het ware ervan, staat vast uit de betekenis van de tarwe, dus het goede van de liefde en van de naastenliefde, nr. 3941; en omdat dit een edeler graan is dan de gerst, is dit het goede van het innerlijk natuurlijke; en uit de betekenis van de spelt of het ‘eenkoren’, te weten het ware van het innerlijk natuurlijke, dat overeenstemt met het goede dat wordt aangeduid met de tarwe; dat de spelt dat ware is, kan hieruit vaststaan, dat er in het Woord waar over het goede wordt gesproken, ook over het ware wordt gesproken en dit ter wille van het hemels huwelijk, wat het huwelijk is van het goede en het ware in de afzonderlijke dingen van het Woord en in de hoogste zin ter wille van het één zijn van het Goddelijke Zelf en het Goddelijk Menselijke in de Heer, waarmee het huwelijk van het Goede en het Ware overeenstemt; dat dus zo de Heer Zelf met betrekking tot het Goddelijke Zelf en het Goddelijk Menselijke het binnenste in het Woord is, zie de nrs. 683, 793, 801, 2173, 2516, 2618, 2712, 2803, 3132, 4138, 5502, 6179, 6343.

Daaruit blijkt dat met de spelt wordt aangeduid het ware dat overeenstemt met het goede dat met de tarwe wordt aangeduid.

7606. Werden niet geslagen; dat dit betekent dat zij niet werden vernietigd, is zonder ontvouwing duidelijk.

7607. Om dat die verborgen waren; dat dit betekent, omdat zij niet tevoorschijn kwamen en omdat zij naar binnen waren gericht, staat vast uit de betekenis van die waren verborgen, dus niet tevoorschijn komen; in de geestelijke zin betekent het, omdat zij in het innerlijk natuurlijke waren en daar naar binnen waren gericht; dat die niet vernietigd konden worden, komt omdat zij tot de hemel en tot de Heer schouwden en dit is naar binnen schouwen en niet tot de aarde en de wereld, want dit is naar buiten schouwen.

Wat naar binnen schouwen en naar buiten schouwen is, moet in het kort worden gezegd; de mens is zo geschapen dat hij boven zich tot de hemel tot aan het Goddelijke toe kan schouwen en eveneens dat hij beneden zich tot de wereld en de aarde kan schouwen; hierin wordt de mens onderscheiden van de dieren; en de mens schouwt dan boven zich of tot de hemel tot aan het Goddelijke toe, wanneer hij de naaste, het vaderland, de Kerk, de hemel en vooral de Heer ten doel heeft; en hij schouwt dan beneden zich wanneer hij zichzelf en de wereld ten doel heeft; ten doel hebben is liefhebben, want men heeft datgene ten doel wat men liefheeft en datgene wat men liefheeft, regeert universeel, dat wil zeggen, in elk afzonderlijk deel van de gedachte en van de wil.

Zolang de mens tot de ene weg schouwt, schouwt hij niet tot de andere; zolang hij namelijk tot de wereld en tot zichzelf schouwt, schouwt hij niet tot anderen; zolang hij namelijk tot de wereld en tot zichzelf schouwt, schouwt hij niet tot de hemel en tot de Heer en andersom; het zijn immers tegengestelde bepalingen of doelen.

Daaruit dat de mens boven zich kan schouwen, dat wil zeggen, denken over het Goddelijke en verbonden worden met het Goddelijke door de liefde, blijkt duidelijk dat er een verheffing

van het gemoed door het Goddelijke is, want nooit kan iemand boven zich schouwen tenzij door middel van een verheffing door Hem die boven is; vandaar blijkt eveneens dat al het goede en ware bij de mens van de Heer is.

Eveneens blijkt daaruit, dat de mens, wanneer hij beneden zich schouwt, zich van het Goddelijke scheidt en zijn innerlijke dingen tot zichzelf en de wereld bepaalt, eender zoals zij bij de dieren zijn bepaald; en dat hij dan voor evenzoveel het menselijke aflegt.

Hieruit kan nu vaststaan, wat er wordt verstaan onder naar binnen of boven zich schouwen en onder naar buiten of beneden zich schouwen.

7608. En Mozes schreed van met farao de stad uit; dat dit de afscheiding weg van hen betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 7595 is ontvouwd, waar eendere dingen staan.

7609. En breidde zijn handpalmen tot Jehovah uit; dat dit de tussenkomst betekent, zie nr. 7596.

7610. En de stemmen en de hagel hielden op; dit betekent het einde van die staat, nr. 7597.

7611. En de regen werd niet uitgegoten op het land; dat dit betekent dat de valsheden niet meer verschenen, staat vast uit de betekenis van de regen, hier van de hagelregen, namelijk de valsheden, nrs. 7553, 7574; en uit de betekenis van niet uitgegoten op het land, namelijk dat daaraan een einde kwam, dus eveneens dat zij niet verschenen, namelijk de valsheden die met de hagelregen worden aangeduid.

7612. En farao zag; dat dit het bemerken betekent, staat vast uit de betekenis van zien, namelijk bemerken, nrs. 2150, 3764, 4723, 5400.

7613. Dat had opgehouden de regen, de hagel en de stemmen, betekent het einde van die staat, nrs. 7597, 7610.

7614. En hij ging voort met zondigen; dat dit weer een terugtreden betekent, staat vast uit de betekenis van voortgaan, namelijk nog langer; en uit de betekenis van zondigen, namelijk de afzondering, het terugtreden en de afscheiding weg van het goede en ware, nrs. 5229, 5474, 5841, 7589.

7615. En hij verzwaarde zijn hart, hij en de knechten van hem; dat dit de halsstarrigheid betekent, staat vast uit de betekenis van het hart verzwaren, verharden of verstijven, namelijk hardnekkig volhouden, nrs. 7272, 7300, 7305.

7616. En farao's hart werd verstijfd; dat dit betekent dat zij vanuit het boze hardnekkig volhielden, staat vast uit de betekenis van het verstijfd worden van het hart, dus hardnekkig volhouden, nr. 7615, waar gezegd wordt dat hij het hart verzwaarde; het verschil is, dat het hart verzwaren vanuit het valse is, maar het hart verstijven is uit het boze.

7617. En hij zond de zonen Israëls niet heen; dat dit betekent dat zij niet verlieten, staat vast uit de betekenis van heenwenden, dus verlaten, zoals vaak eerder; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, die zij bestookten, waarover de nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223.

7618. Gelijk als Jehovah gesproken had; dat dit betekent volgens de voorzegging, zie de nrs. 7302, 7340, 7414, 7432, 7535.

7619. Door de hand van Mozes; dat dit betekent door middel van de Wet uit het Goddelijke, staat vast uit de betekenis van door iemands hand, namelijk door middel van, waarover hierna; en uit de uitbeelding van Mozes, te weten de Wet uit het Goddelijke, nrs. 6771, 6827. Dat spreken door iemands hand, is door middel van hem of indirect, komt omdat met de hand de macht wordt aangeduid en dus met de hand van iemand een plaatsvervangende macht, wat hetzelfde is als indirect, want datgene wat indirect plaatsvindt, vindt plaats door de macht van een ander in hem; vandaar komt het, dat er in het Woord die spreekwijze is, zoals in de boeken der Koningen, waar vele malen wordt gezegd: het woord dat Jehovah sprak door de hand van iemand, zoals dat ‘hij sprak door de hand van Ahia de profeet, (1 Koningen 14:18; door de hand van Ahia de Seloniet, (1 Koningen 15:29); door de hand van Jehu de profeet, (1 Koningen 16:7,12); door de hand van Jozua, (1 Koningen 16:34); door de hand van Elias, (1 Koningen 17:16); door de hand van Jonas de profeet, (2 Koningen 14:25).

Vervolg over de geesten en de inwoners van de aardbol Mars

7620. Ik zag een bepaald zeer schoon vlamme; het had verschillende kleuren, zoals: purper, blinkend wit, rood gloeiend; die kleuren fonkelden ook zo schoon vanwege het vlamme; ik zag ook een hand die dat vlamme niet vasthield, maar waaraan het kleefde; eerst aan de achterkant ervan, daarna aan de handpalm of de holte en vandaar likte het de hand rondom; dit hield enige tijd lang aan; daarna werd deze hand met het vlamme tot op een bepaalde afstand verwijderd, en waar het bleef staan was er een helder licht; in dat heldere licht trok die hand zich terug; en toen werd het vlamme veranderd in een vogel, die in de aanvang van dezelfde kleuren was als het vlamme en de kleuren fonkelden eender; maar toen werden zij geleidelijk veranderd en met de kleuren de levenskracht in de vogel; hij vloog in het rond, eerst rondom mijn hoofd, daarna naar voren in een zeker smal vertrek, net zoals een slaapkamer; en naarmate hij meer naar voren vloog, week het leven terug en hij werd tenslotte van steen; toen eerst van een parelachtige kleur, daarna van een donkerder kleur; hoewel hij zonder leven was vloog hij toch.

7621. Toen die vogel rondom mijn hoofd vloog en nog in levenskracht verkeerde, werd een geest gezien die uit het lagere gebied oprees, door de streek van de lendenen tot de streek van de borst; deze wilde van daar die vogel wegnemen, maar omdat hij zo mooi was, verhinderden de geesten die rondom mij waren dat hij die wegnam; allen immers hielden hun blik op hem gericht; maar die geest, die uit het lagere gebied was opgerezen, overreedde toen op krachtige wijze dat de Heer bij hem was en dus dat hij dat zo uit de Heer deed; hoewel de meesten dit niet geloofden, omdat hij uit het lagere gebied was opgerezen, verhinderden de geesten die rondom mij waren het niettemin niet langer dat hij de vogel wegnam; maar omdat toen de hemel invloede, kon hij hem niet vasthouden en liet hem dus snel uit de hand los.

7622. Toen dit voorbij was, spraken de geesten die rondom mij waren, die de vogel en zijn achtereenvolgende veranderingen ingespannen hadden gadeslagen, daarover met elkaar en wel een geruime tijd lang; zij doorvatten dat zo'n gezicht niet anders dan iets hemels kon betekenen; zij wisten dat het vlamme de hemelse liefde en de aandoeningen ervan betekent; dat de hand waaraan het vlamme kleefde, het leven en de macht ervan betekent; de veranderingen van de kleuren, de verscheidenheden van het leven ten aanzien van de

wijsheid en het inzicht; iets eenders ook de vogel, maar met dit verschil, dat het vlammende de hemelse liefde betekent en de dingen die van de liefde zijn en dat de vogel de geestelijke liefde betekent en de dingen die van die liefde zijn – de hemelse liefde is de liefde tot de Heer en de geestelijke liefde is de wederzijdse liefde en de liefde jegens de naaste – en dat de veranderingen van de kleuren en tegelijk van het leven in de vogel, totdat hij van steen werd, de opeenvolgende verscheidenheden van het geestelijk leven betekenen ten aanzien van het inzicht.

Zij wisten ook, dat de geesten die uit het lagere gebied door de lendenstreek tot de streek van de borst opklimmen, in een sterke overreding zijn dat zij in de Heer zijn en vandaar geloven dat zij alle dingen die zij doen, ook de boze en de misdadige dingen, met de wil van de Heer doen.

Maar toch konden zij daarvandaan niet weten wie onder dit gezicht moesten worden verstaan. Tenslotte werden zij uit de hemel onderricht dat de inwoners van Mars werden verstaan; dat hun hemelse liefde, waarin nog verscheidenen zijn, werd aangeduid door het vlammende dat aan de hand kleefde; en hun wijsheid en inzicht met de opeenvolgende veranderingen van kleuren; en dat de vogel in de aanvang, toen hij in de schoonheid van zijn kleuren en in zijn levenskracht was, hun geestelijke liefde betekende; dat echter die vogel zoals van steen en zonder leven werd en toen van een donkerder kleur, dat dit die inwoners betekende die zich van het goede van de liefde hebben verwijderd en in het boze zijn en toch geloven dat zij in de Heer zijn.

Maar omdat ten aanzien van die inwoners die zodanig zijn en over de staat van hun leven, verscheidene dingen zijn onthuld en eveneens getoond, is het geoorloofd om die zaken aan het einde van het volgende hoofdstuk mee te delen.

Einde van het negende hoofdstuk

